

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Hz. Muhammed'e salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Kurban geldi. Aslında kurban oluşlar hep vardı ve dünya dönüp durdukça da hep var olacaktır. Müslümanların yüz akı, gönül aydınlığı Gazze yani Müslümanca izzet ve şerefin anlamgahı olan yanımız, direne direne kazanılacağını kör dünyaya haykırmaktadır. Ölümde dirilişin asrımızdaki destanını yazan Gazzeli kahramanlar, İzzeddin el-Kassam yiğitleri, her gün, nasıl kurban olunabileceğın ve dahi adanmışlığın dersini vermektedirler kör dünyaya, idrak yok-sunu dimağlara.

Kurbanlıkların; dökülen kanlarının, kesilen etlerinin değil de onları kurban sunan kulların samimiyetlerinin, rablerine olan takvalarının değer bulacağını okuyor, öğreniyor ve kavırıyoruz yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'den (22/ Hacc, 37). Sahih niyetle, ihlâslıca ve sünnet-i nebîye uygunca hareketle ibadetlerimizin makbul olacağına inanıyoruz. Rabbimiz, kabul buyursun gücü yetip de kurban sunan/kesen cümle müslümanın ibadetini. Âmin.

O kurban ki vermenin, ikram etmenin, değerli gördüğünden vazgeçmenin ifadesi ve nişanesidir. Vermeden almak, yalnızca yüce Allah'a layık olan bir vasıftır. Almak için vermekle yükümlüdür kullar. Neye sahipsek ondan vermekle, sunmakla kazançlı çıkacağız; ilgimizi, sevgimizi, bilgimizi, fikrimizi, vaktimizi, nakdimizi, nefsimizi...

Sahip olunanların en kıymetlisi olan nefsi/canını veren kardeşlerimize; Gazze öze-linde bütün mücahid ve muvahhidlere selam olsun, rahmet ve mağfiret olsun. Karşılıkları, mekânları cennet-i âlâ olsun. Ne mutlu onlara ki cennet karşılığında canlarını satıyorlar. Öncü

oluyor, rehberlik ediyorlar. Anlayanlardan, fark edip kavrayanlardan olmak ve kurban bayramı dolayısıyla mazlum ve mağdur beldelelerdeki Müslümanları unutmamak, hep hatırdta tutmak, kaygılarında olmak umudu ve duasıyla...

***

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, "**Konuşma Zamanı Çoktan Geçti**" başlıklı makalesinde; Gazze'deki Siyonist İsrail zulmüne, halkı Müslüman olan bölge ülkelerinin sessizliğine ve İsrail'le olan ticaretlerine vurgu yaparak bu ticaretlerin bir an önce durdurulması gerektiği hakikatini gündeme getiriyor.

Sayımızın dosya konusunu, "**Kurban ve İnfak Bilinci**" olarak belirledik. Dosya konusu çerçevesinde yazarlarımız; Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Rûveyde Bera Pala, Sercan Akbayrak, Taşkın Önel ve Zeynep Koç'un; vakit verip okumaya değecek güzel yazılarını okumanızı, içtenlikle öneririz.

Ayrıca KKTC'nin Ulusal Birlik Partisi İskele Milletvekili ve hukukçu **Yasemin Öztürk** ile yaptığımız "**Kıbrıs'ta Siyonist İşgali mi?**" başlıklı büyük önem taşıyan röportajı, Ali Kaçar'ın, önceki sayılarımızdan devam eden "**Kıbrıs'ta Siyonist İşgal**" başlığını taşıyan makalesinin üçüncü bölümünü; Aksa Tufanı başladığında bizzat Gazze'de bulunan ve sonra Türkiye'ye gelen Rukiye Demir Salhiya'nın "**Aksa Tufanı Şahidinden 7 Ekim Süreci**", Emrah Doğru'nun "**Zalim ve Zulüm**", Fatih Pala'nın "**Ümmetten Şikâyet Ederek Giden Şeyh Ahmed Yasin'in Direnen Evlatları**" başlıklı yazılarını; yine Taşkın Önel'in "**Senindir Allah'ım**" adını verdiği şiirini, İsmail Ceylan'ın "**Gazzeli Akademisyenler ve Üniversite Yöneticilerinden Dünyaya Açık Mektup**" başlıklı pek önemli çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"**İbadet, Huşû ve Kulluk Şuuru**" dosya konulu 265. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **Konuşma Zamanı Çoktan Geçti**
Ali KAÇAR
- 10 **Aksa Tufanı Şahidinden 7 Ekim Süreci**
Dr. Rukiye DEMİR SALHIYA
- 14 **Ümmetten Şikâyet Ederek Giden**
Şeyh Ahmet Yasin'in Direnen Evlatları
Fatih PALA
- 16 **Gazzeli Akademisyenler ve Üniversite**
Yöneticilerinden Dünyaya Açık Mektup
Gazzeli Akademisyenler
- 18 **Röportaj:**
Kıbrıs'ta Siyonist İşgali mi?
Genç BİRİKİM
- 22 **Zamanın İsmaileri**
Taşkın ÖNEL
- 25 **Hayya Ale'l-İnfak**
Fatih PALA
- 29 **İbadette Takvaya Ulaşmak**
Erdal TUĞRUL
- 33 **Kulun Allah'a Olan İmanının Terazisidir İnfak!**
Sercan AKBAYRAK
- 37 **Yolların Ayrımı**
Rüveyde Bera PALA
- 39 **İbrahim Olmak: Kurban ve İnfak**
Zeynep KOÇ
- 41 **Zalim ve Zulüm**
Emrah DOĞRU
- 45 **Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - III**
Ali KAÇAR
- 48 **Senindir Allah'ım**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 **Sayı:** 264

Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
07.06.2024

Değerli Okuyucularımız/Yazarlarımız,
Yazılarınızı Times New Roman karakteriyle 12 punto büyüklüğünde yazılmış olarak, sayfanın sağ, sol, üst ve alt boşlukları 2,5 cm, satır aralığı: tek ve iki yana yaslanmış olarak göndermenizi; yazılarınızın en az 2 en çok 4 sayfa olmasını, yazınız 4 sayfadan fazla ise 2 veya daha fazla olarak bölümlenmiş şekilde göndermenizi rica ederiz.

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 550 (beşyüzelli) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir.

Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 400 (dört yüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdersisi@gmail.com

Konuşma Zamanı Çoktan Geçti

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

7 Ekim Aksa Tufanı operasyonu, bölge için özellikle İslam dünyası için bir milad, -inşallah- yeni bir başlangıç olacaktır. Çünkü bu operasyon, ümmetin yeniden silkinişine, kendine gelişine ve güven duymasına neden olmuştur. Ümid ve temenni ederiz ki Gazze cihadı, "Sayıca az nice topluluklar var ki; Allah'ın izniyle büyük kalabalıklara üstün gelmiştir" (Bakara, 2/249) ayetinin tecellisidir. Çünkü Gazze cihadı, sadece Müslümanların değil çeşitli nedenlerle İslam'dan uzak kalmış mazlum ve mahrumlara da umud olmuş ve onların da uyanışına vesile olmuştur. Batı dünyasında bazı insanların İslam'a koşuyor olmaları da bunu göstermektedir. Ayrıca Batının şimdiye kadar emperyal amaçlarını gerçekleştirmek için süsleyip cilalayarak kitlelere dayattığı değerlerinin bütünüyle bittiği ve bunu, "Summun bukmun 'umyun" (Bakara, 2/18) olanların bile anladığı bir dönemi yaşıyoruz. Bunu, bize ve dünya insanlığına yaşatanlar ise bir avuç 'sahabe tavırlı' İzzeddin Kassam Tu-

Aksa Tufanı, işgalci rejimin, küresel ve işbirlikçi bölge ülke yönetimleri olmaksızın bir gün bile ayakta kalamayacağını göstermiştir. Kassam Tuğayları ise bu operasyonla, her türlü imkândan yoksun, kendi ürettikleri roketlerle ve paramotorlarla ırkçı işgalci rejime asla unutamayacağı bir ders vermiştir.

gayı mücahidleridir. Ne mutlu onlara!

Gazze cihadı ile bölge ülke yönetimlerine korku salan Siyonist İsrail'in, 'Demir Kubesi' ile 'Mossad'ı ile ve gölge teşkilat olarak bilinen 'Şin Bet'¹ hatta yenilmez denilen ordusuyla hiç de öyle korkulacak güç olmadığı ortaya çıkmıştır. Aslında Aksa Tufanı ile Siyonist İsrail'in, bütün kurumlarıyla birlikte karizması da yerle bir edilmiştir. Aksa Tufanı, aynı zamanda işgalci rejimin, küresel ve işbirlikçi bölge ülke yönetimleri olmaksızın bir gün bile ayak-

ta kalamayacağını da göstermiştir. Kassam Tuğayları ise bu operasyonla, her türlü imkândan yoksun, kendi ürettikleri roketlerle ve paramotorlarla ırkçı işgalci rejime asla unutamayacağı bir ders vermiştir. Hittin Savaşı'nı² hiç unut-

1 İşgalci İsrail'in yurt içi gizli servisidir.

2 Hittin Savaşı, Selahaddin Eyyubi'nin 1099'da başlayan ve 1187 yılında Haçlıları Hittin denilen yerde mağlup ederek Haçlı kral ve ileri gelenlerinin esir alıp Kudüs fethinin gerçekleştirdiği savaştır.

mayan ve beka meselesi olarak değerlendiren işgalci rejim, artık bu Aksa Tufanı'ndan sonra yeni bir Hittin savaşı ile yok olacağı korkusunu yaşamaktadır.

Gazze'de Hamas/Gazze Tugayları bir ilki gerçekleştirirken işbirlikçi rejimler korkudan sinmiş ve ağa babalarından gelen talimatlar doğrultusunda içeride oluşacak eylemleri engelleme görevi ile görevlendirilmişlerdir. Aslında ne Hamas ne de Kassam Tugayları, satılık, işbirlikçi ve kendi koltuklarını Siyonist ve küresel güçler kanalıyla koruyabilen bu yönetimlerden bir şey beklemişti. Çünkü zaten işgalci rejimi tanıma ihaneti ile Siyonist İsrail'e boyun eğerek teslim olmuş bu yönetimlerden bir umutları da yoktu. Bölge ülke yönetimlerinin hainliği, işbirlikçiliği Aksa Tufanı ile de ortaya çıkmış değildi. Bu ihanet, çok önceleri başlamıştı. Nitekim Arapların amiral gemisi olarak bilinen Mısır 1979 Camp David anlaşması ile Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) 1993'te Oslo görüşmeleri ile, Ürdün oldum olası ama aleni olarak 1994 Vadi Arabe Barış Antlaşması ile işgalci Siyonist rejimi devlet olarak tanıma ihanetini yaşamışlardı. Bu ihanetler zincirine 2020 yılı Eylül ayı itibarıyla yenileri ilave olmuş,³ bazıları da sıra-

sını beklemektedir. Ne yazık ki işbirlikçilikte ve ihanette sınır yoktur. Hamas dolayısıyla İzzeddin el-Kassam Tugayları, bu hain ve işbirlikçi yönetimlerden ne bekleyebilir ki?

Türkiye de çok farklı değildir. Nitekim 1949'da işgalci Siyonist rejimi ilk tanıyan halkı Müslüman olan ülkedir. Daha sonraki dönemlerde de aksamadan gizli ama sürekli ilişkilerini devam ettirmiştir. İlişkilerin gizli sürdürülmesinin nedeni içeride halkın tepkisi dışarıda ise Arap ülkelerinden ucuz petrol alımı idi. Ama 2002'den itibaren bu ilişkiler alenileşmiş ve devlet ne içerideki halkın tepkisinden ne de Arap ülkelerinden çekinmeden ilişkilerini geliştirerek ve genişleterek devam ettirmiştir. Bu ilişkiler, 2002'de iktidara gelen ve önceleri Başbakan, şimdilerde ise C. Başkanı olan R. T. Erdoğan'ın sert konuşmasına rağmen devam etmiştir. Ne yazık ki Siyonist İsrail ile ilişkiler en çok hem de derinleşerek bu dönemde devam etmiştir. Çünkü Erdoğan ve başında bulunduğu hükümetler, her zaman sadece işgalci rejimin yönetimini/hükümetini eleştirmiş ve karşı çıkmışlardır. Bu yönetim düştüğü ya da seçilemediği zaman yeni yönetimle hiçbir şey olmamış gibi ilişkiler kaldıkları yerden devam etmiştir. Bu neden-

ledir ki BMGK'nin 242 sayılı kararını bayraklaştırarak 1967 öncesi sınırları esas alarak iki devletli bir yönetimi savunmuşlardır. Tıpkı BAE, Ürdün, Mısır vd. gibi! Dolayısıyla Erdoğan'ın gerek yumuşak ve gerekse sert konuşmalarına bakıldığı zaman işgalci rejime yönelik sert bir açıklaması da olmamıştır. Yani Siyonist rejim işgalcidir ve Filistin topraklarını bütünüyle terk etmelidir şeklinde bir açıklamasına -en azından ben bilmiyorum- rastlanmaz. Bu nedenledir ki bunca katliama rağmen işgalci rejime geri adım attıracak ve sürekliliği olan ciddi hiçbir tavır ortaya konmamıştır. Denebilir ki 7 Ekim'den sonra Hamas'ı savunan ve Netanhayu hükümetine en sert eleştiren sadece Türkiye olmuştur. Ama sadece sert konuşulmuş, ilişkiler ise aynen devam etmiştir. Geçmişte de çok sert konuşmaları olmuştu; one minute olayı ya da 18 Temmuz 2014'de 'ben görevde olduğum müddetçe İsrail'le normalleşme mümkün değil'⁴ vb. gibi!.. Ama çok kısa bir süre sonra normalleşme ilişkileri tekrar başlamıştır. Ne yazık ki hep böyle olmuştur.

Erdoğan'ın Siyonist İsrail yönetimine yönelik yaptığı sert açıklamaları tek tek ele alacak değiliz ama sadece Mavi Marmara olayı dolayısıyla söylediği üç şart yerine getirilmezse normalleşme de mümkün olmaz⁵ dedikten kısa bir süre sonra bu üç şart yerine getirilmemesine rağmen takındığı tavır, geçmişte Enver Sedat'ın ya da Ürdün kralı, Kral Hüseyin'in veyahut Suriye Nusayri lideri Hafis el-Esad'ın tavrından çok mu farklıdır? Bu üç şartın özellikle de abluka/ambargo kalkmadığı halde -asla olmaz dediği- normalleşme ilişkilerinin başlatılmasını⁶

4 Bundan sonraki yol haritasında devlet terörü estiren İsrail'e karşı olumlu bakmamız mümkün değil. Bundan sonra da normalleşme mümkün değil. İsrail terör estiriyor. Bu görevde bulunduğum sürece İsrail'le olumlu bir şey düşünemem. Başkaları düşünebilir. Tayyip Erdoğan'ı Batı ülkeleri gerilimcidir diye tanımlayabilir. Ben egemen güçlere şirin görünme gayreti içinde olmadım, olmayacağım. (18 Temmuz 2014 tarihli basın)

5 <https://www.aa.com.tr/tr/turkiye/israilin-saldirisi-normallesme-surecine-buyuk-darbe-vurdu/139938>

6 Aslında özür de dilenmedi. Çünkü İsrail Başbakanı "özür dileriz" demiyor; "üzüntülüüyüm" diyor. Gemi baskınından mı? Hayır! İsrail-Türkiye ilişkilerinin bozulmasından... Özürtün kabul olabilmemesi için; İsrail Başbakanının ağzından telefonla söylenmesi yetmez; İsrail Bakanlar Kurulu kararı ile yazılı olarak, resmi yollarla yapılmalı. Yine baskını değil de, baskın sonucu ölümleri "operasyonel hata" olarak nitelendiriyor. Ambargo konusunda ise, tanımsız ve mahiyeti belirsiz bir "sükûnet devam ettiği müddetçe" kaydıyla, "sivil halkın

anlamak mümkün değildir. Sanki 'ben görevde olduğum müddetçe İsrail'le normalleşme mümkün değil' sözünü kendisi söylememiş gibi ilişkilerine devam etmiştir.

Bütün bu olup bitenlere bu sert konuşmalara, ben görevde olduğum müddetçe asla normalleşme mümkün değil denilmesine rağmen yine ilişkiler normalleşmiş ve karşılıklı büyükelçiler de gönderilmiştir. Siyonist işgalci rejim ablukayı kaldırmamasına ve katliamlarla birlikte yeni yerleşim alanlarını gasp etmesine rağmen Siyonist lider Isaac Herzog'un 9 Mart 2022 tarihinde Ankara ziyaretinde olağanüstü ilgi gösterilerek atlı törenle karşılanması, yapılan sert konuşmaların anlamsız ve içinin boş olduğunu göstermiştir.

7 Ekim Aksa Tufanı

7 Ekim günü AKP'nin de kongresi yapılmaktaydı. Erdoğan'ın yaptığı konuşmada her iki tarafa yani işgalci rejimle mazlum konumdaki Hamas'a itidal tavsiye etmiştir. Zalimle mazlum arasında tarafsız kalmak insanın tercih ettiği konumu göstermesi açısından önemlidir. Üstelik daha sonraki dönemlerde dünya halklarının ayağa kalktığı dönemlerde bile Türkiye sadece konuşmalarla yetinilmiş, ama ticari ilişkilerini geliştirmeye devam etmiştir. Diplomatik bir tavır bile geliştirmemiş ancak işgalci rejim büyükelçisini geri çağırınca Türkiye de geri çağırılmak durumunda kalmıştır. Büyükelçilikler halen açık ve diplomatik ilişkiler de normal seyrinde devam etmektedir.

Türkiye tarafından Nisan 2024 ayına kadar konuşmaların ve diplomatik temasların dışında ciddi hiçbir adım atılmamıştır. Bu sert konuşmalarla ve çeşitli ülkelerde gerçekleştirilen diplomatik temaslarla sadece halkın gazı alınmış ve Türkiye, Filistin halkının yanındadır imajı verilmeye çalışılmıştır. Hakkını inkâr etmemek lazım bir de eylem yapılmıştır. Oysa yasal güçleri olan devletler ve hükümetler eylem yapmazlar, gereğini yaparlar. Eylem ise yasal güçleri olmayan STK'lar tarafından yapılabilir. Ama STK'lar

kullanacağı malların Gazze'ye girişine ilişkin kısıtlamaların kaldırdığını" söylüyor. Yine dikkat, ambargo kalkmıyor, sadece konjonktür gereği izin veriyor; "sükûnet devam ettiği sürece" ve İsrail'in kontrolünde olmak kaydıyla... Faruk Köse, <https://www.furkannesli.net/yazilar/israil-gazze-ambargo-sunu-kaldirma-sozu-vermedik>

hükümetin yanlışlarını, Siyonist rejimle ilişkilerini kesmesini gündeme getirdikleri zaman da tutuklamalar ve göz altılarla eylemler engellenmeye çalışılmıştır.

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, Kazakistan'ın başkenti Astana'da düzenlenen Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) Devlet Başkanları Konseyi 10. Zirvesi dönüşü uçakta gazetecilerin sorularını cevaplandırmıştır: "Şunu söyleyeyim, Netanyahu hiçbir şekilde bizim için muhatap alınabilir biri değil artık. Onu sildik attık. İsrail ile bağları tamamen koparmak olmaz"⁷ şeklindeki konuşması, işgalci Siyonist İsrail rejimine yönelik hiçbir tavrının olmadığını göstermektedir. Bu konuşmasında da görüleceği gibi, "Benim sorunum İsrail'le değil Netanyahu ile" mesajını vermeye çalışmıştır.

Ticaret, 2002'den Sonra Artarak Devam Etmiştir

Erdoğan hükümetlerinin İsrail'le olan 20 yıllık ticaretinde Türkiye'nin ihracatı gittikçe artmıştır. 2002 yılında Türkiye'nin İsrail'e ihracatı yaklaşık 900 milyon, ithalatı ise 500 milyon dolar civarındaydı. Yani Türkiye lehine 400 milyonluk bir ticaret dengesi bulunmaktaydı. 2022'de ise ihracat 6,7 milyar dolar, ithalat ise 2,2 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. Bu rakamlar bize Erdoğan'ın 20 yıllık iktidarında İsrail'le ticaret hacminin astronomik şekilde Türkiye lehine geliştiğini göstermektedir. Bunun anlamı Türkiye'nin İsrail'le zorunluluk ve ihtiyaçlardan dolayı değil, kârlı olduğu için ticaret yaptığıdır.

7 Ekim'den sonra Filistin'in tamamı ama özellikle de Gazze'nin sivil halkı, bir yandan acımasızca tanklar ve ölüm kusan uçaklarla bir yandan da kapsamlı ve sistematik aç bırakma stratejisi uygulayarak katledilmiştir. En basit tıbbi tedavilere bile ulaşamadığı için ölümler gerçekleşmiş ve sağ kalanlar ise her an öldürülme tehlikesi altında yaşamlarını sürdürmeye çalışmışlardır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Filistin yanlısı olduğu söylenen hükümeti ise bu süreçte en sert konuşmaları yaparken, açıklıkla mücadele eden Gazze halkı düşünülmeden işgalci rejimle

ticaretine ara vermeden devam etmiştir. Ticaret Bakanlığı verilerine göre, 2024 Mart ayında İsrail'e olan ihracat 436,9 milyon dolara yükselmiştir. Ocak 2024'te 349,7 milyon dolar olan ihracat, Şubat ayında yeniden yüzde 20 artışla 422,2 milyon dolara ulaşmıştır. Mart 2024'te İsrail'e olan ihracat 436,9 milyon dolara ulaşarak soykırım sonrası rekor kırmıştır. Şubat ayında 422,2 milyon dolara yükselen ihracat, Mart ayında saldırı sonrasında rekorunu kırarak 436,9 milyon dolara çıkmıştır.⁸

Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) verilerine göre, İsrail'e Türkiye'den Ocak ayında en çok kimyevi maddeler gönderilmiştir. Sosyal medyadan gazeteci Metin Cihan'ın paylaştığı verilere göre, otomotiv endüstrisi, elektrik ve elektronik malzemeler, çelik, çimento, demir ve demir dışı metaller, hububat, bakliyat, yağlı tohumlar, mobilya, kâğıt, orman ürünleri hatta tütün ve zeytinyağı bile ihraç edilmiştir. Bununla birlikte halı, hazır giyim, iklimlendirme sanayi, makine ve aksesuarları, meyve ve sebze, mücevher, su ürünleri, tekstil bunlardan bazıları. Geçen yılın ocak ayına göre en fazla artış, yüzde 106 ile hazır giyimde. Onu yüzde 85,7 ile zeytin ve zeytinyağı takip etmiş. Meyve sebze de yüzde 73 ile ihracat artışı yaşamış. Bu kirli ve kanlı ticaretin kalemleri arasında İsrail ordusunun kritik ihtiyaçlarını karşılayan barut, dikenli tel, çelik gibi malzemeler de ihraç edilmiştir.⁹

Hükümet tarafından, ticaretin İsrail'e değil Filistin'e olduğu yönünde bilgiler paylaşılsa da geçen yıl, 5,4 milyar dolar İsrail'e; 132 milyon dolar da Filistin'e ihracat yapılmıştır. Ayrıca işgalci rejime yapılan ticaretin de özel sektör tarafından yapıldığını söyleyerek kendisini savunmuştur. Nitekim Ticaret Bakanı Ömer Bolat, "Hükümet olarak kamu kurumları, devlet şirketleri asla İsrail firmaları ile ticaret yapmıyor. Türk Silahlı Kuvvetlerinin hiçbir unsurunun İsrail ile işbirliği, askeri eğitim, silah mühimmat alım satımı noktasında asla bir irtibatı yok" demiştir.

Ne yazık ki bunca katliama ve protestolara

8 <https://www.karar.com/yazarlar/ibrahim-kahveci/israil-soykiriminda-turkiyeden-ihracat-rekoru-1599483>

9 <https://xn--ankaragndem-zhb.com/ekonomi/fabrikalar-israile-calisiyor/>

rağmen, işgalci rejime hayat suyu konumunda olan ticaret devam ettirilmiştir. Bebekler, çocuklar, yaşlılar açlıktan, susuzluktan ve ilaçsızlıktan ölürlerken, Türkiye, hem gıda hem de silah malzemesi göndererek işgalci rejimin katliamlarına destek olmuştur.

Gazzeli gazeteci Muin Naim, katıldığı bir yayında, "Gazze'ye damla su gitmezken o ünlü Türk su markasının suyu, Gazze'deki evleri basan işgal askerlerinin masasında olmamalıydı" demiştir. Muin Naim, Türkiye'nin işgalci rejime yaptığı ticareti ise şöyle değerlendirmiştir:

"7 Ekim sonrası Ekim ve Kasım aylarında İsrail ekonomisi durma noktasına gelmişti ama Türkiye ve Ürdün ile ticaret, İsrail'i rahatlatmıştı. Ürdün'den gelen domates olmasaydı 1 kg domates, 1 dolar değil 10 dolar olurdu. Bakın ne kadar büyük bir baskı olabilirdi. İsrail'de tedarik zinciri durmuş durumda. 360 bin yedek askeri savaşa çağırdılar, fabrikalar, ulaşım, her alan durmuş durumda. Tedarik zincirini işletecek kimse kalmadı. 2 ana kaynağı oldu İsrail'in: Türkiye ve Ürdün."

"İsrail'de Filistinlilerle ticaret yapılıyor iddiası doğru değil. İsrail gümrüğünden geçse bile uluslararası hukuk gereği Filistin'in ticaret kodu farklı. İsrail'ininki farklı."¹⁰

İşgalci Rejimle Ticaret Yapan Şirketler

T.C. Hükümeti, ticaretin kamu kurumları tarafından değil özel şirketler aracılığıyla yapıldığını söylemektedir. Oysa bu şirketlere izin veren de hükümet olarak kendileri değil midir? Ticaret yapmaya izin verdikleri gibi ticaret yapmalarını da yasaklayabilir. Ama bunu yapmıyor, gücü yetmediğinden dolayı değil, işine gelmediği için yapmıyor. Mesela bu şirketler Suriye'nin kuzeyinde devletçik kurma aşamasında olan ABD destekli PYD'nin işgal ettiği bölgeye ya da Beşer Esad'ın kontrolündeki Suriye ile ticaret yapmaya kalkışsa, hükümet o zaman ses çıkarmayacak mı? Yapılan/yapılacak bu ticarete izin verecek miydi? Elbette ki ha-

yır! ABD, İran'a ya da bir başka ülkeye yatırım yaptığı zaman, bırakın kendi şirketlerini başka ülkelerin şirketlerini de engellemektedir. Türkiye'de hükümet istese bunca katliam gerçekleştiren işgalci rejime ticaret yapan her şirketi engeller ve bunu yapabilecek yasal gücü de vardır.

Gazze'de bebekler, çocuklar başta olmak üzere on binlerce sivil halktan insan, bu şirketlerin işgalci rejime verdiği destekle katledilmektedir. Sivil toplum kuruluşlarının, ABD'yi ve işgalci rejimi protesto etmeleri elbette ki önemlidir. Ama bunlar kadar hatta belki bunlardan daha da önemli olan ise gıda ve yakıt gibi işgalci orduya hayat suyu olan malzemeleri satan, temin eden veya aracılık eden hükümeti ve hükümetin kontrolündeki şirketleri protesto etmektir. Çünkü bu tür protestolar; sonuç odaklı, hükümetlere geri adım attırıcı eylemlerdir. Bugün batılı ülkelerdeki eylemlere bakıldığı zaman, yapılan eylemlerin tamamına yakını, bu tür eylemlerdir.

Azerbaycan devletine ait SOCAR enerji şirketi, petrolü Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı ile Türkiye'ye gelip Ceyhan Limanı'ndan tankerler ile İsrail'e taşımaktadır. SOCAR, İsrail'e her gün 44 bin varil petrol gönderiyor ve İsrail, ham petrolü Bakü-Tiflis-Ceyhan Boru Hattı'ndan tedarik ederken işlenmiş petrolü de SOCAR'a ait STAR Rafineri'den aldığı iddia edilmiştir. İşte bu şirkete yani Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet Petrol Şirketi SOCAR'ı İsrail'e petrol sağladığı gerekçesiyle Filistin İçin Bin Genç grubu tarafından 31 Mayıs'ta protesto eylemi düzenlenmiştir. Şirketin İstanbul Sarıyer'deki binası önünde toplanan kitle, kırmızı boyaları binaya atmışlar. Topluluk eylem sonrası, sosyal medya hesabından "Refah'ı bombalayan jetlerin petrolünü sağlayan SOCAR'dan Filistin halkı adına hesap sormaya geldik. Suçlu olan biz gençler değil, Siyonizm'i besleyen soykırıma ortak olanlardır. Tüm Filistin dostlarını mücadelemize sahip çıkmaya, hareketimizle dayanışmaya çağırıyoruz!" paylaşımı yapmıştır.. Bu eylemden sonra da şafakta gözaltılar gerçekleştirilmiştir.

Avukat Yağız Timoçin, sosyal medya platformu X'ten yaptığı paylaşımında "Müvekkillerimiz ile görüştük. 13 kişi gözaltında, toplam 16 ki-

10 Bülent Şahin Erdeğer'in Gazzeli gazeteci Muin Naim ile yaptığı röportaj için bkz; <https://serbestiyet.com/serbestiyet-in-english/turkiyede-piyasada-satilan-kudusve-medjoul-hurmalarinin-yuzde-95i-israil-malidir-160242/>; <https://www.milligazete.com.tr/haber/19591891/israile-ticaret-gazzeyi-zayiflatti-igal-ordusunu-guclendirdi>

şilik dosya. Mala zarar ve işyeri dokunulmazlığı ihlali isnad. Müvekkillerimize çıplak arama dayatılmış, ayakkabı dahi giydirilmeden gözaltına alınmışlar” ifadelerini kullanmıştır.¹¹

Benzeri gözaltılar:

Dışişleri Bakanı Hakan Fidan’a Bursa’da, “Ticareti bitirin, Allah Aşkına bu ihaneti kesin, ticareti bitirin, limanlar Siyonizm’e kapatılsın” diyenler,

Bursa’da Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki ile eski Sanayi ve Teknoloji Bakanı ve AKP Bursa Milletvekili Mustafa Varank’a Siyonist İsrail’le yapılan ticaretten dolayı “Utanç duyuyoruz” diyen vatandaşlar,

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın Konya’daki seçim mitinginde açılan “İsrail’le Ticaret, Filistin’e İhanet” pankartını açanlar,

Yine Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın Sultanbeyli mitinginde “İsrail ile ticareti kes” pankartı açtığı için darp edilen genç, “Vicdanımızın sesini dinledik, ikiyüzlülüğün ifşasını sağlıyoruz, dualar Filistin’e fakat cepler İsrail ile” diyen genç,

Gözaltına alınmış ve halen bundan dolayı cezaevine konulanlar bulunmaktadır.

Jet Yakıtı da Türkiye Limanlarından

Bu katliamcı, işgalci, soykırımcı rejime, kullandığı ham petrolün yaklaşık %40’ı Türkiye üzerinden nakledilmektedir. Azerbaycan petrolü, Bakü-Tiflis-Ceyhan Boru Hattı aracılığıyla Adana’nın Ceyhan ilçesine kadar ulaştırılıyor. Ceyhan’dan gemilere yüklenerek İsrail limanlarına gönderiliyor.

İsrail bu petrolü Hayfa ve Aşdot’ta yer alan rafinerilerde işlenerek işgal rejiminin savaş uçaklarına yakıt olarak sunulmaktadır. Aşdot’ta işlenen petrolün bir kısmı ise, Delek ve Sonol isimli İsraili şirketler aracılığıyla dört yüz farklı istasyonda İsrail ordusunun kara araçlarına, yani tanklarına, zırhlı personel taşıyıcılarına, toplarına ve Gazze’ye ateş kusan diğer vasıtalara yakıt olarak servis edilmektedir.

İsrail’in, Filistin’e yönelik işgal, sömürgeleştirme, tasfiye, katliam ve

soykırım politikaları bu petrol vasıtasıyla icra edilmektedir. İsrail bugün Gazze’de kadınların, çocukların, masum insanların üzerine bu petrolü kullanarak ölüm ve kan kasmaktadır.

Üstelik, Siyonist İsrail’deki gündelik hayatın işleyişi de bu petrol aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Sivil araçların yakıtları ve fabrikaların üretim yapması da bu petrol sayesinde olmaktadır. Gazze’de korkunç bir katliam süregiderken, ırkçı İsrail toplumunun hiçbir şey olmamış gibi yaşaması tam da bu petrolün sekteye uğramadan Türkiye’den nakledilmesiyle mümkün olmaktadır.

Oil Change International (OCI) tarafından yürütülen bir çalışmaya göre Gazze’yi bombalayan İsrail jetleri ve tanklarının depoları, dünyanın en büyük petrol şirketlerinden bazıları tarafından doldurulmaktadır. İsrail, Gazze’deki soykırımı sürdürebilmek için kullandığı askeri jetler, tanklar ve diğer araçları için yurt dışından gelen ham petrole güvenmektedir.

Filistin BDS Ulusal Komitesi “İsrail’e askeri kuvvetleri için yakıt sağlamaya devam eden devletler ve şirketler, devam eden soykırımı desteklemenin doğrudan suç ortağıdır.”¹²

Uluslararası Adalet Divanı (UAD), Soykırımı Destek Olanlar da Sorumludur

Uluslararası Adalet Divanı (UAD), geçtiğimiz dönemde İsrail’in Gazze’de soykırımı sebep olacak hamlelerden kaçınmasına yönelik geçici bir karar yayımlamıştır. Bu karar yalnızca İsrail’i değil bütün ülkeleri kapsamaktadır. UAD’nin kararına göre bütün ülkeler, İsrail’in soykırımı varan hamleleriyle bağdaşan tavır sergileyemez. Öte yandan insan hakları örgütleri İsrail’in savaşa katılan araçlarının yakıtlarının doldurulmasının “soykırımı” doğrudan dahil olma sayılabileceğini söylemiştir.

İsrail’in Gazze’ye yönelik bombardımanı, UAD’nin İsrail hükümetini uyarmasına rağmen devam ediyor. UAD’nin kararının, soykırım eylemlerine suç ortağı olacak eylemler içine giren ülkeler ve şirketler için hukuki sonuçları doğurabilir. İnsan hakları uzmanları, İsrail silahlı

kuvvetlerine petrol sağlayan ülke ve şirketlerin savaş suçları ve soykırımın suç ortağı olabileceğini belirtiyor.

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Özel Rapor-törü David Boyd, "Uluslararası Adalet Divanı'nın kararından bu yana İsrail ordusuna petrol sağ-lamaya devam eden ülkeler ve şirketler, kor-kuñ insan hakları ihlallerine katkıda bulunuyor ve soykırımın suç ortağı olabilirler"¹³ demiştir.

Türkiye, Bunca Katliama rağmen Tica-reti 6 Ay Sonra Durdurmuştur

Türkiye, bu sert açıklamalarına ve diploma-tik temaslarına rağmen ticaretini durdurmamış, hatta hiç aksatmadan 9 Nisan 2024 tarihine ka-dar devam ettirmiştir. Bu süreçte yani 7 Ekim 2023 ile 9 Nisan 2024 tarihleri arasında beden-leri parçalanmış bebekler, çocuklar, bombalanan hastaneler, camiler, okullar, gıda dağıtım yerleri ve kaçışırken katledilen halkın şu kadar sayı-da olduğunu söylemenin bir anlamı yok. Çünkü masum bir bebek, mazlum bir çocuk ya da bir tek sivil bile katledilse bütün insanlığı öldürmüş gibi olur (Maide, 5/32) kutsi sözü, sayıya ge-rek duyurmayacak kadar Gazze'de gerçekleşen vahşeti göstermektedir. Gazze'de bu vahşet 7-8 aydır devam ettiğine göre söz değil insanlık bitmiştir.

İşte insanlık dışı katliamlar devam ederken, ölüm kusan bombalar altında ya da ağıltan ölen çocukların bedenleri ekranlarda vicdan sahibi her insanın içini burkarken, Türkiye, "Ticareti Filistin'le yapıyoruz" yalanının arkasına sığınarak Siyonist katiller güruhuna ticaretle kan vermeye, can vermeye devam etmiştir. Ve nihayet 9 Nisan'da, yalan mızrağı çuvala sığmayınca 54 maddede kısıtlamaya gittiğini açıklamak zorunda kalmıştır. Peki, acaba 9 Nisan'da kısıtlandığı söylenen hangi malzeme/ler ağıltan ölmek üzere olan insanlara gönderilmiştir? Bu 54 madde incelendiği zaman sadece birkaçı bile Türkiye halkının nasıl kandırıldığı ve Gazze'de insanlık öl(dürül)ürken nasıl da kârlı/kirli ticaret (!) yapıldığı açıkça görülecektir.

13 Guardian aktaran; <https://www.milligazete.com.tr/haber/19580076/gazze-yi-bombalayan-jet-ve-tanklarin-yakitlari-nereden-gidiyor-bu-kanli-ticarete-kimler-ortak>

Ticaret Bakanı Ömer Bolat, İsrail'e değil as-lında biz o malları Filistin'e yolluyoruz, sadece gümrük İsrail olduğu için ihracat Filistin yerine İsrail olarak görülüyor demiştir. Bu ve benzeri diğer açıklamalar arkasına gizlenen yalanı ört-meye yetmemiştir ki, ticareti kısıtlama açıkla-ması gelmiştir.

Acaba Filistin halkına gönderildiği söylenen malzemelerden tel örgüler mi ağıltan ölmek üzere olan insanlara gönderilmiştir?

Yoksa çimento, demir, çelik mi?

Veya barut mu o mazlum insanlara gönde-rilmiştir?

Eğer Filistin'e gönderiliyorsa neden 9 Nisan'da 54 maddede kısıtlamaya gidilmiştir?

Bu 54 madde şimdiye kadar neden gizlen-miştir?

Peki, bugün hala Gazze'de, ölüm silahına dönüştürülen uçaklara, tanklara, zırhlı araçlara Tür-kiye üzerinden giden yakıtın/petrolün gönderil-mesi nasıl ve ne zamana kadar gizlenecek?

Bilinmelidir ki, işgalci rejimle yapılan bu ti-carete kanlı ve kirli bir ticarettir.

Dolayısıyla Siyonist İsrail'le şimdiye kadar ve halen ticarete devam edenlerin ticaretine, yedikleri her lokma yemeğe ve içtikleri her damla suya kan bulaşmıştır; uzuvları parçalan-mış ve başı bedeninden koparılmış yeni doğan bebeklerin kanı!

Yiyebiliyorlarsa yesinler!

Ayrıca bu ticarete kazanılan her dolara/her kuruşa da katledilen bebeklerin/çocukların kanı bulaşmıştır.

Gerçi bu kadar katliama rağmen bir şey ol-mamış gibi ticarete devam edenler ve onlara engel olmayanların midesi, bu tür yiyeceklere müsaittir, yiyebilirler.

Çünkü onlar; kandan, savaştan besleniyorlar!

Aksa Tufanı Şahidinden 7 Ekim Süreci

Dr. Rukiye DEMİR SALHIYA

Gazze’de geçirdiğim yedi yılın ardından artık bombardıman, süregelen illegal işgal hatta abluka altında yaşamak çok normalleşmişti. Zira Filistin halkı için, uğruna yaşadığı bu kutlu dava uğruna vazgeçilmez hiçbir şey yoktu. En düşük hayat standartlarında yaşamaktan tutun, en sevdiklerini bu uğurda, gözlerini bile kırpmadan feda etmeye kadar..

Sonrasında, bir sabah uyandıığımızda füzelerin, düşmanın üzerine azap yağmurları olarak yağdığını fark ettik çünkü işgal güçleri ilk karşılıklarında sivilleri bombalamaya başlıyorlar. Şaşkınlık diyorum çünkü son zamanlarda ümmetin ve insanlığın onuru o kadar çok çiğneniyordu ki artık Gazze halkı, direnişçi kardeşlerimizin bir şeyler yapmasını bekliyordu. Kudüs’te, sözde Yahudi bayramları adı altında Mescid-i Aksa’ya çok sık baskınlar yapılıyor ve bu baskınlar, Müslümanların namaz saatlerine denk getiriliyordu. Mescitlerinde namaz kılan kardeşlerimiz ya dövülüyor ya da

Sonrasında, bir sabah uyandıığımızda füzelerin, düşmanın üzerine azap yağmurları olarak yağdığını fark ettik çünkü işgal güçleri ilk karşılıklarında sivilleri bombalamaya başlıyorlar. Şaşkınlık diyorum çünkü son zamanlarda ümmetin ve insanlığın onuru o kadar çok çiğneniyordu ki artık Gazze halkı, direnişçi kardeşlerimizin bir şeyler yapmasını bekliyordu.

barbarca tutuklanıp tüm haklarından mahrum bir şekilde hapis hayatına mahkûm ediliyordu. Bütün bunlar, sadece kardeşlerimiz ibadet haklarını yerine getirmek istedikleri için oluyordu. Hayal edebiliyor musunuz?

Farklı bir perspektiften barksak diyelim ki bugün haberlerde Avrupa’da Hristiyanlar, kendi kiliselerinde ibadet edemiyor ve sadece ibadet ettikleri için dövülüp türlü işkencelere maruz bırakılıyor. Bu durumda ne yapardınız? Bırakın Hristiyanları, başta biz Müslümanlar olarak yapılan bu zulme karşı durur, hakkın yanında yer alırdık, değil mi? Peki, bu zulümler

yaşanırken dünya nasıl tepki verdi, merak ediyor musunuz? Hemen söyleyeyim, çoğu ülke sessiz kalırken diğerleri kınamakla yetindi ve Siyonist topluluk barbarlıklarına devam etti çünkü onlar sadece güçten anlar. Onlara göre bir işi kuvvetle halledemezseniz daha büyük bir kuvvet uygulamanız gerekir. İşte, insanlığın başına bela olan bu toplulukla Filistin halkı, 75 seneden fazladır uğraşmak zorunda kalmış.

Son gelinen noktada, "İnsan ya izzetiyle yaşar ya da izzetiyle ölür." felsefesiyle Gazzeli halk, "Bizler neden bu zulme sessiz kalıyoruz?" diye Filistin'deki direnişçi kardeşlerimize bu yüzden dargındı.

Kudüs Hastanesi yakınlarında bir tanışımızdaydık. Bir de duyduk ki direnişçi kardeşlerimiz, 7 Ekim süreci olarak bilinen Aksa Tufanı'nı başlatmış. Henüz hayatının baharında olan yüzlerce evladımız, ümmetin ve insanlığın onurunu korumak için şehadete koşmuş ve eli silah tutan bütün gençler, dünya genelinde cihada davet edilmişti. Aynı gün, Siyonistler ilk karşılık olarak Rimal semtindeki Filistin Apartmanı'nı yıktılar ve ilk füzeyi de benim evime attılar. Evsiz kaldığımızı duyduğumuzda ilk tepkimiz "Allah`ım bizlerden kabul eyle." olmuştu. Zira kendi mallarımızı ve dahi canlarımızı düşüneyecek kadar yoğunluk. Filistin işgal edildiğinden beri, ilk defa bu denli izzetli bir tepki verilmişti. Tek arzumuz, Mescid-i Aksa'nın özgürlüğüne kavuşmasıydı. Zira bizler, ilahla çok kârlı bir ticaretin içindeydik ve bizim için inşallah bir kayıp yoktu. Her anımızda çok kârlı bir kazanç içindeydik çünkü hayatımız, bütün ibadetlerimiz hatta ölümümüz, âlemlerin rabbi Allah subhanehu ve teala içindi. Gerisi de teferruattı. Tek endişemiz, sahip olduklarımızla en iyi nasıl direnebileceğimizi.

Bombardımanlar artarak devam ediyordu ve bizler, her seferinde ölümün ucundan geçerek yer değiştirmek zorunda kalıyorduk. Gazze'de insanların evleri bombalanınca Gazze halkı ya hastanelere ya da okullara giderdi. Bu sefer de öyle yaptık ancak düşman güçleri hiçbir hukuka saygı duymadığı için, çok kısa bir sürede okullar, hastaneler, ambulanslar, kurtarma ekipleri, gazeteciler ve aklınıza gelebilecek daha birçok unsur hedef alınarak savaş suçları işlemeye başlanmıştı. Biz, sağ kalanlarla direnmeye devam ediyorduk ve bu süre zarfında çok farklı manzaralarla karşılaştık. Yine son dakikada çıktığımız evlerin birinden, şehitlerin kanlarının üzerinden geçmek zorunda kalmıştık. Bebekler ve çok küçük çocuklarla ilk gittiğimiz Tel al-Hava semtindeki Kudüs Hastanesi'nde on binlerce insan üst üste, hayata tutunmaya çalışıyordu. Birkaç metrelik bir alana bütün hayatlarını sığdırmış, küçük çocuklarıyla direnmeye devam ediyorlardı. İğne atsanız düşmeyecek olan bu hastane ve okullarda, su bulmak bile lüks bir hâle gelmişti.

Ertesi gün, Siyonistler "güvenli koridor" olarak Gazze'nin Salahaddin Caddesi üzerinde kuzeyden güneye bir güzergâh belirlemiş ve insanlara oraya doğru ilerlemeleri çağırması yapmıştı. O gün, o sözde güvenli koridordan geçmek zorunda kalan Gazze halkı bombalanmış

ve 300'den fazla şehit vermişti. Buna benzer, alçakça o kadar çok saldırı olmuştu ki bizler bunlara alışmış ve Siyonistlerin nasıl, kendilerine yakışır şekilde davrandıklarına şahit olmuştuk. Sonrasında, orta bölgelere doğru ilerlemek zorunda kaldık. Bombardımanlar arttıkça yer değiştirmek zorunda kalmıştık. Karşılaştığımız manzaralar karşısında imanımız tazeleniyor ve bir an bile tereddüt etmeden direnişe devam ediyorduk. İnsanların hep çok korktuğu ölüm olayının hakikatine, orada şahit olduk. İnsanlar, sevdiklerini kaybetmekten korktukları için, namaz ve oruç ayetlerine gösterdikleri ilgiyi, farz kılınan cihat ayetlerine göstermezler. Oysa bizler, inananlar olarak hayatın da ölümün de yalnızca Allah'ın subhanehu ve teala, elinde olduğuna iman ettiğimiz hâlde, çoğu zaman bunu unuturuz.

Orada çok kez şahit olduk ki eğer eceliniz geldiyse yolda yürürken ayağınıza taş isabet eder ve emaneti teslim ederseniz, eğer eceliniz henüz gelmediyse füzeler yağmur gibi üzerinize yağsa bile kılınıza zarar gelmez. Bu durumu özetleyen o kadar çok örneğe şahit olduk ki şu anda bunları ayrıntılı olarak anlatmayalım.

En son geldiğimiz yerlerden biri olan, Katar'ın yardımlarıyla hazırlanmış Hamed bölgesine, aniden onlarca savaş uçağı tarafından çok dehşet verici saldırılar düzenlendi. O gün, hâlâ hayatta kaldıysanız sadece bombardımanın gü-rültüsünden bile kalp krizi geçirmiş olabilirsiniz. Neyse ki Allah subhanehu ve teala, bize yine hayatımızı bağışlamıştı. Bu bombardımandan sonra işgalci güçler Gazze halkına Mawasi denen bölgelere gitmeleri şeklinde bildiriler dağıttı ve halk yine toplu olarak o bölgelere gitmek zorunda bırakıldı. O bölgeler Khan Yunis bölgesindeki denize yakın, çöl alanlarıydı. Bu, eğer bombardımandan ölmek istemiyorsanız gidip çölde soğuktan ve açlıktan öleceksiniz demektir. Zira o zamanlar kışa giriyorduk, aralık ayındaydık ve Gazze'de o mevsimlerde geceler çok soğuk olurdu. Henüz ortada çadırlar bile yoktu. Gazze halkı, yine kendisini terk edilmiş hissedip başka çareleri olmadığı için, akın akın o bölgelere giderken bizler evlerde kalmayı tercih edenlerden olmuştuk. 120 binden fazla sakinin olduğu o yerde, çok az insan kalmıştı ve direnmeye devam ediyorduk. Çünkü bize göre eğer Allah subhanehu ve teala, bize ölüm yazdıysa gitsek de kalsak da o bizi bulacaktı. Ayrıca bulunduğumuz yerleri terk etmezsek

meydanlarda direniş gösteren kardeşlerimize destek olacaktık.

Savaş uçaklarının bombardımanları, karadan ve denizden yapılan top atışları artarak devam ediyordu. Ağır çatışmaların tam ortasında kalmıştık, zaten 7/24 uçan dronelar sürekli üzerimizdeydi. Hava, âdeta ölüm kokuyordu. Bu ilk ablukanın ikinci günü baz istasyonlarını vurdular, bunun sonucunda bütün dünya ile irtibatımız kesildi. Bir hafta, on gün derken yiyeceğimiz ve suyumuz tükenmeye başlamıştı, ne yapacağımızı bilemiyorduk. Namazlarımızı başlangıçta cemettik, sonra teyemmümle devam etmeye çalıştık. Ancak bunlar yetmiyordu, su olmadan direnişe devam etmemizin imkânı yoktu. Dışarıda kuş uçmuyor ve dronelar her yere saldırıyordu. Bu dronelardan çıkan kurşunlar, normal kurşunlardan boyut olarak daha büyük olup vücuda girdiklerinde çok ağır hasarlar bırakıyordu. Ne yapacağımızı düşünürken evde biriken çöpü, apartman kapısının önüne koymaya karar verdik; eğer çöpü gören olursa belki yardıma gelirler, diye düşündük. Eve dönüp o an orada yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz şeyleri, namazlarda tek tek isim vererek Allah'tan subhanehu ve teala istemeye başladık. Bu bir tevafuk muydu? Çok geçmeden İsmail adında bir genç, kapıyı çaldı. "Siz korkmadınız mı, çıkmadınız mı?" diye sorunca bizler "Allah'a subhanehu ve teala tevekkül ettik." dedik. "Peki, bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sorduğunda bizler de su ve yiyeceklere ihtiyacımız var, dedik. O zaman, kendi paramızla alamayacağımız taze sebzeler, meyve ve su ayaklarımıza kadar gelmişti. Çok mutluyduk, elhamdulillah, daha güçlü direnmeye devam edebiliyorduk. Sonra öğrendik ki 120 bin ailenin yaşadığı o Hamed bölgesinde sadece 12 aile kalmışız. Kalanlarla birlikte kimde ne eksikse onu tamamlamaya başladık. Böylece bu ilk ablukayı daha kolay atlatabilmiştik. O arada, etraftaki semtler yerle bir olmuş, artık Refah'ta kalacak yer kalmamıştı. İnsanlar, işgal güçlerine "Nereye gidelim, kalacak yer kalmadı." deyince işgal güçleri yine alçakça davranıp "Hamed bölgesine gidin, orası yeşil bölge ilan edildi." demişler. Gazze halkı, düşmana güven olmadığını gayet iyi biliyordu ama uzun süredir çadırda kaldıkları için, birçok temizlik imkânından yoksun yaşıyor, evlerine girme özlemi taşıyorlardı. Bir süre gelip dinlenmek, sonra yine çıkmak istiyorlardı. İnsanlar, akın akın bulunduğumuz bölgeye gelmeye

başladılar ve tam da o günlerde ikinci abluka başlatıldı. Gecenin bir vakti, bölgedeki bütün birliklerini oraya yığdılar; bombardımanlar, tank atışları ve çatışma sesleri artarak devam ediyordu. O saatten sonra, çıkanlar sadece kontrol noktalarından çıkabiliyorlardı. Halk, sabaha kadar uyuyamamıştı. Sabah namazından sonra, işgal güçlerinin bildiri nedeniyle halk, akın akın kontrol noktalarına gitmeye başladı. Bir kısmı geçerken diğer kısmı geri gönderildi ve ikinci gün, daha korku dolu bir atmosferde kalanlar çıkmaya çalıştı. Bize yardıma gelen İsmail de kontrol noktalarında infaz edilmişti, sadece başını yana çevirdiği için. Bizler bu ikinci ablukada, yine kalanlardan olmaya karar vermiştik, zira kontrol noktalarına gitsek de farklı bir sonuç olmayacağını düşünüyorduk. Düşman, o gün çok hızlı davranıyor; tanklar, sokaklara doğru ilerliyordu. O günlerde ben çok hastaydım zira o zamana kadar hâlâ hayattaysanız en az bir enfeksiyonel hastalık geçirmeye başlamışsınız demektir. Bizler zaten evlerde kalarak şehadeti göze almış ve sıramızı bekliyorduk. Bir bombardımanda hayata veda edeceğimizi sanırken bir de baktık ki düşman, bu defa farklı bir yöntem uyguluyor. Tek tek apartmanlara girip evlere baskın yapıyorlardı. Bunu fark ettiğimizde abdestimizi tazeledik ve üstümüze başımıza çeki düzen verip "hasbunallah ve nimel vekil" zikrini hep birlikte okumaya başladık. İşgalci güçler kapımızı kırıp içeri bir köpek gönderdi. Köpeğin üzerinde patlayıcı, onun da üzerinde kamera vardı. Yani en ufak bir harekette tüm kat havaya uçabilirdi. Köpek içeri girdi, etrafı koklamaya başladı ve tam çıkarken yol arkadaşımın kolunu ısırıldı. Köpeğin dişleri, kadının koluna saplanmıştı ve bu yarım kurşun kadar zarar veriyordu. Acıyla bağırınca köpeği geri çektiler ve lazerli silahlarını üzerimize doğrultup "Kollarınızı kaldırıp dışarı çıkın!" dediler. Çıkar çıkmaz, onlarla İngilizce konuşarak "Ben Türkiye vatandaşıyım, elçiliğimle konuşmak istiyorum." dedim ama başlangıçta umurlarında bile değildi. "Kollarınızı kaldırıp duvara yaslanın." dediler. O sırada ısrarla hasta olduğumu belirterek elçiliğimi arayıp bana ambulans helikopter göndermelerini talep ettim. Bana, "Kimliğini ver." dediler. "Kimliğim yok, pasaportum var." deyince pasaportumu onlara uzattım. Doğru sözlü olduğumu anladılar. Ellerinde bir cihaz vardı, bunu yüzünüze tuttuklarında bütün kimlik bilgileriniz ortaya çıkıyordu. Eşimin

kim olduğunu öğrendiklerinde onu bir dairede, bizleri de diğer dairede bekletmeye aldılar. O sırada, bize psikolojik baskı yaparak nasıl korkutmaya çalıştıklarını anlatmıyorum dahi. Sonrasında bölgedeki komutanlarını çağırdılar. Komutanları, eşimi İsrail hapishanelerine götüreceklere söyledi. Ben son beş senedir ülkeme gelememişim. Eşim, "Rukiye, sen yapabildiğini yaptın, artık ülkene dön, ailene dön." dedi. Bizleri alıp başka bir apartmana, diğer esirlerle birlikte topladılar; ardından tanklara koyup kontrol noktalarına götürdüler. Hamed bölgesinin yakınlarındaki yazlıklarda kurdukları kontrol noktasına getirdiklerinde eşimin gözlerini ve ellerini bağlayıp götürdüler, bizleri de orada bir süre beklettiler. Orada, esirlere nasıl dehşet verici şekilde davrandıklarına şahit oldum. Bir bina vardı ve o binadan acı dolu bağırmalar duyuluyordu ama içeride ne yaptıklarını göremedim. Dışarıda gördüğüm manzara şuydu: 15 yaş üstü erkekleri çırılçıplak soyup işkence ediyorlar ve beyaz bir üniforma giydirmeye çalışıyorlardı. Bazıları soğuktan, bazıları ise işkenceden bayılmıştı. Orada merhametin zerresi bile yoktu. Ara ara onlara, "Lütfen, elçiliğimle görüşebilir miyim?" diye ısrar edince bize "Gidebilirsiniz." dediler. Ancak biz nereye gideceğimizi bile bilmiyorduk. Saat akşam 8-9 arasıydı, her tarafta düşman yığınakları vardı. Düşmanın eli tetikteydi, denize doğru gitmemiz gerekiyordu ama denizden top atışları yapılıyordu. O saatte en ufak bir harekette savaş uçakları bombalıyordu. 5-6 kilometre yol yürümek zorunda kalmıştık. Şebekenin daha iyi olduğu bir yere geldiğimizde ambulans şoförünü arayıp bizi almalarını talep ettik. Yolun yarısında ambulans gelip bizi aldı ve Refah'ta, daha az bombardımanın olduğu bir eve götürdü. O eve geldiğimizde Kudüs elçiliği ile irtibata geçtim ve Gazze'den çıkış işlemlerinin başlatılmasını talep ettim. Normalde bu süreç, çok daha uzun sürerken Kahire elçisi, bizzat Kızılay başkanıyla birlikte Refah kapısına, 10 Mart tarihinde gelip beni aldılar. İlk uçakla Kahire'den İstanbul'a, oradan da Diyarbakır'a, ailemin yanına geldim. Birkaç gün dinlendikten sonra, hiç zaman kaybetmeden ilk konferans tekliflerini kabul ettim. Zira ben, şu anda Gazze'de olsaydım bir çadırda, zorlu bir hayat mücadelesi veriyor olacaktım ve yapmak istediğim ilk şey ümmeti ve insanlığı uyandırmak olurdu.

Ümmetten Şikâyet Ederek Giden Şeyh Ahmet Yasin'in Direnen Evlatları

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Razı olarak gitmiş olmasını ne kadar da çok isterdik bizden! Şikâyet mektubunu geri çekip "Tamam, memnunum bu ümmetten rab-bim!" dediğini duysaydık, okusaydık bir, o zaman belki içimiz ferahlardı. Ne gördük ne duyduk ne de okuduk bu vazgeçme hâlini ama giden şanlı yolcu; dönmedi sözünden, özünden. Haksız da sayılmaz hani.

Asrın zulmünü, zalimlerini seyredenleri, tüm olanlar karşısında kıllarını bile kıpırdatmayanları, Allah'ın 'kardeş' olarak vafetmiş olmasına rağmen bu kardeşliğin gereğini yerine getirmeyenleri, sonra da fütursuzca cennet hesapları yapanları yerlerin ve göklerin sahibi olan yüce Allah'a havale, şikâyet edip de giden şehittir, Şeyh Ahmet Yasin.

Şikâyetnamesini sunduktan (Eylül 2003) tam yedi ay sonra, yani 22 Mart 2004 seherin-

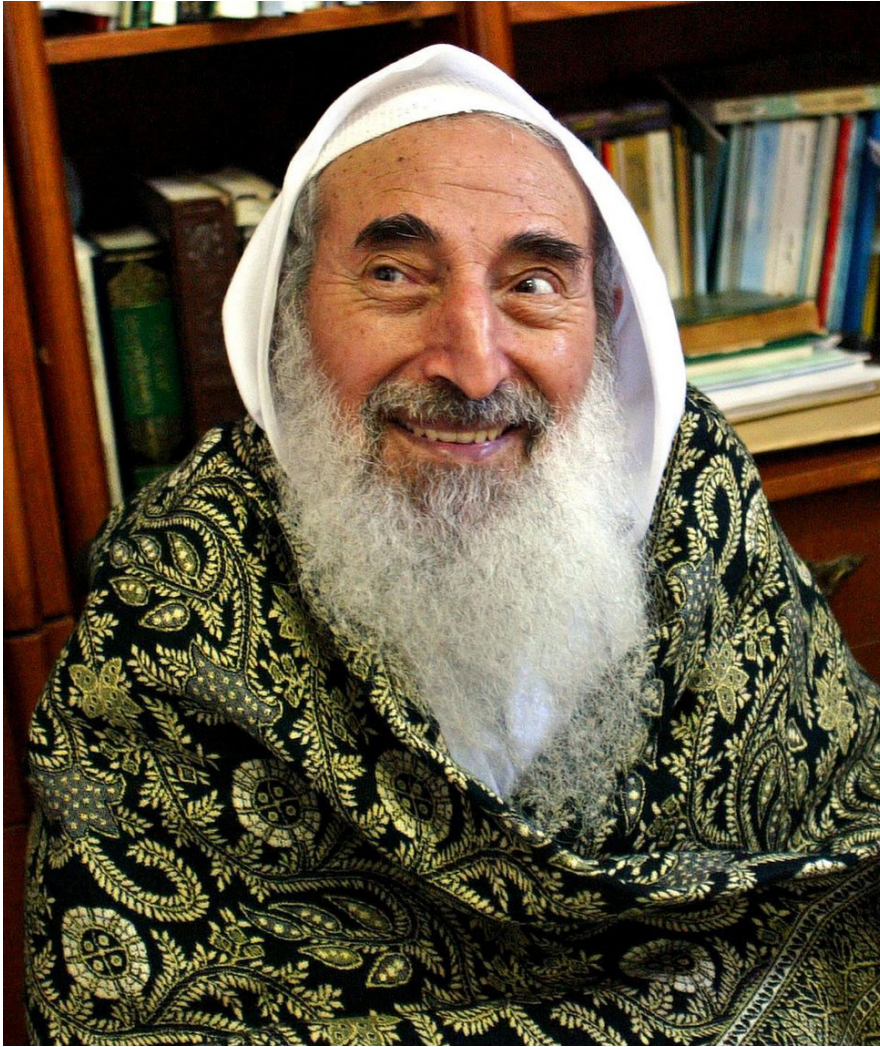
Ve şimdi ey şehit, Aksa Tufanı'yla evlatların, dünyanın şahit olacağı en yiğitçe mücadeleyi vermektedirler; zalim, kâfir, vicdansız, ahlaksız, erdem-siz Siyonist İsrail'e karşı. Dünya ve dünya Müslümanları, her ne kadar sadece kınamakla, dua edip ağlamakla yetinse de bu direnişin, bu mücadelenin, bu tufanın muzaffer olacağına iman ediyoruz.

de, sabah namazı çıkışında -dünyadaki son çıkışı olduğunu bilmeden hem de- şehadet şerbetini yudum yudum içen bu aziz şehit, ömrü boyunca 'bir şehit gibi nasıl yaşanır'ın dersini vermiştir dünyaya. Öyle bir gidişi vardı ki bir türlü sığamadığı, sığmak istemediği tekerlekli sandalyesine veda edip de kanatlanıp uçarak... Mücadelesine yakışır bir ölümle varmıştı rabbine. Özgürce yaşamak, özgürlüğün lezzetine varmak muradındayken... Nasıl yaşadıysa, nasıl inandıysa öylece o, âşık olduğu topraklara sermişti bedenini, serpmiştii benliğini. Ve inanıyoruz ki o hâliyle de yani sönmeyen iman nuruy-

la diriliş gününde rabbine gülümseyecek.

Filistin'in, Kudüs'ün, Mescid-i Aksa'nın, Gazze'nin ve direniş fişkiran bütün beldelerin piriydi o. İntifadanın has reisiydi o.

Kim demiş, oturanlar yürüyenlere kavuşamaz, yetişemez, diye?

Kim demiş, illa bir şeyler oldurmak için ayağa kalkmak gerekir, diye?

Ve kim demiş, tutmayan vücut, tutamaz hiçbir şeyi, diye?

"Rabbim isterse sular büklüm büklüm burulur" diye bir anlam harikası ören şairin meramını, en güzel o anlatmıyor muydu akliselim olanlara? Giderken yolunun yılmaz takipçisi, bekçisi olacak nice şehadet sevdalısı yürekler bırakmıştı ardında ve öylece yükselmişti sevgilisine.

Gözü arkada kalmamıştır ama gönlü hep yastadır Allahu âlem. Kendi evlatlarıyla sorunu yoktu. Asıl derdi, ümmetteki suskunluk, durgunluk, unutulmuşluk ve uyuşukluk. Aynı inancın mensubu olarak kabul ettiği mümin kardeşlerinin, kendilerini dualarında bile unutulmuşluğa terk etmeleridir onu yakan, ağlatan, sızlatanı. Onun; onların, zenginlerin parasında gözü

yoktu. İstiyordu ki fakir ama kalbi zenginliklerle dolup taşmış kardeşleri, dua dua yanlarında olsunlar, rahmet rahmet sıcaklık versinler ve vahdet neymiş, tüm evreni şahit tutsunlar. Ama yok! Çokuz lakin sanki hiç mi hiç yokuz.

Hâlbuki zenginiz, duaya da paraya da varız, varlıklınız. Ama şu cimrilik yok mu cimrilik, ne oluyorsa ondan! Şu konformizmin ahtapot misali, her bir yanımızı sarmasıdır, bizi silik ve sinik kılan.

Ey şehadetle kanatlan aziz güvercin! Şikâyet etmekte suna kadar haklı olsan da biz seninle, sizinle aşkı ve adanmayı öğrendik. Sizler, bizim biricik öğretmenimizsiniz. Cennetteki tahtınıza kon-

muşken siz de bizleri sakın ola unutulmaya terk etmeyesiniz.

Semalarımız güvercinlere hayrandır şehidim.

Ve şimdi ey şehit, 7 Ekim 2023 Aksa Tufanı'yla evlatların, dünyanın şahit olacağı en yiğitçe mücadeleyi vermektedirler; zalim, kâfir, vicdansız, ahlaksız, erdemsiz Siyonist İsrail'e karşı. Dünya ve dünya Müslümanları, her ne kadar sadece kınamakla, dua edip ağlamakla yetinse de bu direnişin, bu mücadelenin, bu tufanın muzaffer olacağına iman ediyoruz.

Galip getir rabbimiz onları! Düşmanlarına karşı mansur ve muzaffer eyle kardeşlerimizi! Bize de bilinç ver, ihlas ver, samimiyet ver, azim ve kararlılık ver rabbimiz! Amin.

Gazzeli Akademisyenler ve Üniversite Yöneticilerinden Dünyaya Açık Mektup

Gazzeli Akademisyenler
Al Jazeera English, 29.05.2024
Çeviren: İsmail CEYLAN

Filistinli akademisyenler ve Gazze üniversitelerinin personeli olarak, bizi yok etmeye yönelik güncel girişimler karşısında varlığımızı, meslektaşlarımızın ve öğrencilerimizin varlığını, geleceğimize dair ısrarımızı teyit etmek için bir araya geldik. İsrail işgal güçleri binalarımızı yıktı ama üniversitelerimiz ayakta. Vatanımızdan ayrılmama ve Gazze'de, kendi üniversitelerimizde eğitim, öğretim ve araştırmaya ilk fırsatta devam etme yönündeki kararlılığımızı yeniden teyit ediyoruz.

Dünyanın dört bir yanındaki dostlarımızı ve meslektaşlarımızı, işgal altındaki Filistin'de devam eden eğitim katliamına karşı direnmeye, yıkılmış üniversitelerimizi yeniden inşa etmede bizimle birlikte çalışmaya ve akademik kurumlarımızın bütünlüğünü yok etmeye yönelik tüm planları reddetmeye çağırıyoruz.

Gazze'deki gençlerimize ve gelecek nesillere hizmet etmeye devam etmek için vatanımızda kalmaya devam edeceğiz. Bu çağrıyı Gazze'deki işgal güçlerinin bombalarının altından, Refah'taki mülteci kamplarından, Mısır'daki ve diğer ev sahibi ülkelerdeki geçici yeni sürgün alanlarından yapıyoruz. İsrail işgali, toplumsal

*Tüm destekçilerimizi,
İsrail'in akademik soykırım
planına karşı direnişimize
ve üniversitelerimizi yeni-
den inşa etmemize yardım
etmeye çağırıyoruz.*

ve bireysel hayatımızın her yönünü ortadan kaldırmaya çalışıyor. Bu soykırıma karşı herşeyimizle direniyoruz ve bu direnişi dünyaya yaymaya çalışıyoruz.

Ailelerimiz, meslektaşlarımız ve öğrencilerimiz suikasta uğrarken, biz bir kez daha evsiz kalırken, büyü-

kanne ve büyükbabalarımızın 1947 ve 1948'de Siyonist silahlı kuvvetler tarafından gerçekleştirilen katliamlar ve kitlesel sürgünler sırasındaki deneyimlerini yeniden yaşıyoruz. Sivil altyapımız, üniversiteler, okullar nesiller boyu halkımızın inşa ettiği hastaneler, kütüphaneler, müzeler ve kültür merkezleri, bu son Nakba'nın kalıntıları arasında yer alıyor. Eğitim altyapımızın kasıtlı olarak hedef alınması, Gazze'yi yaşanmaz hale getirmeye, toplumumuzun entelektüel ve kültürel dokusunu aşındırmaya yönelik açık bir girişimdir. Herşeye rağmen bu saldırılar içimizdeki bilgi ve dayanıklılık ateşini söndüremeyecektir.

İsrail işgalinin Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık'taki müttefikleri, Gazze'de Filistinlilerin bağımsız eğitim alma hakkını ortadan kaldırmayı amaçlayan planları teşvik ederek yeni bir eğitim katliamı cephesi açıyorlar. Bu tür planların tümünü reddediyor ve meslektaşları-

mızı bu planlara herhangi bir şekilde katılmayı reddetmeye çağırıyoruz. Ayrıca dünya çapındaki tüm üniversiteleri ve meslektaşlarımızı da akademik çalışmalarını doğrudan üniversitelerimizle koordine etmeye çağırıyoruz.

Bu zorlu dönemde bizimle dayanışma içinde olan, destek ve yardımda bulunan ulusal ve uluslararası kuruluşlara en kalbi şükranlarımızı sunuyoruz. Ancak, Gazze'deki Filistin üniversitelerinin etkili bir şekilde yeniden açılması için bu çabaların koordineli olmasının önemini de vurguluyoruz.

Gazze'deki eğitim kurumlarını yalnızca mevcut öğrencileri desteklemek için değil, aynı zamanda yüksek öğrenim sistemimizin uzun vadeli dayanıklılığını ve sürdürülebilirliğini sağlamak için yeniden faaliyete geçirmenin acil ihtiyacını vurguluyoruz. Eğitim sadece bilgi aktarmanın bir yolu değildir; varlığımızın hayati bir direği ve Filistin halkı için bir umut ışığıdır.

Bu doğrultuda üniversitelerin altyapılarının iyileştirilmesi ve tüm tesislerinin yeniden inşası için uzun vadeli bir stratejinin oluşturulması elzemdir. Bununla birlikte, bu tür çabalar önemli miktarda zaman ve önemli miktarda finansman gerektirir; bu da akademik kurumların faaliyetlerini sürdürme kabiliyetine yönelik bir risk oluşturur ve potansiyel olarak personel, öğrenici kapasitesinin kaybına yol açar.

Mevcut koşullar göz önüne alındığında, fiziki altyapının tahrip edilmesinden kaynaklanan aksaklıkların azaltılması için hızlı bir şekilde çevrimiçi eğitime geçiş yapılması zorunludur. Bu geçiş, akademik personelin maaşları da dahil

olmak üzere operasyonel maliyetlerin karşılanması için kapsamlı bir destek gerektirmektedir. Gelir eksikliği, personelin maaşsız kalmasına neden oldu ve birçoğunu dış fırsatlar aramaya itti. Kasıtlı akademik soykırımın neden olduğu bu mali sıkıntı, üniversite öğretim üyelerinin ve personelinin geçim kaynaklarına zarar vermenin ötesinde, üniversitelerin geleceğine yönelik varoluşsal bir tehdit oluşturmaktadır.

Bu nedenle, akademik kurumların şu anda karşı karşıya olduğu mali krize çözüm bulmak ve onların ayakta kalmasını sağlamak için acil önlemler alınmalıdır. İlgili tüm tarafları bu kritik hedefi desteklemek için çabalarını derhal koordine etmeye çağırıyoruz.

Gazze'nin akademik kurumlarının yeniden inşası sadece bir eğitim meselesi değil; bu, yeni nesillerin geleceği konusundaki dayanıklılığımızın, kararlılığımızın ve sarsılmaz bağlılığımızın bir kanıtıdır.

Gazze'de yüksek öğrenimin kaderi Gazze'deki üniversitelere, onların öğretim üyelerine, personeline ve öğrencilerine ve bir bütün olarak Filistin halkına aittir. Dünyanın dört bir yanındaki halkların ve vatandaşların devam eden bu soykırımın sona ermesi yönündeki çabalarını takdir ediyoruz.

Yurtiçi ve uluslararası meslektaşlarımızı, vatanımızı savunmaya ve korumaya yönelik kararlı girişimlerimizi desteklemeye çağırıyoruz. Bu üniversiteleri çadırlardan kurmuştuk. Şimdi yine tekrar çadırlardan inşa edeceğiz.

Röportaj: Kıbrıs'ta Siyonist İşgali mi?

Genç BİRİKİM

1 900'lü yılların başından bu yana Orta Doğu'da tutunmaya çalışan ve bunu gerçekleştirmek için her türlü vahşeti, gözlerini kırpmadan gerçekleştiren, arzımevuda ulaşmak adına her yöntemi deneyen ve başarıya götürdüğü müddetçe tüm yolları doğru kabul eden Siyonistlerin, bir zamanlar Filistin topraklarını ele geçirmek için başvurdukları yöntemleri, bugünlerde Kıbrıs adası üzerinde de uyguladıklarını görüyoruz. Sessiz sedasız bir biçimde uygulamaya koydukları bu yöntemleri fark eden ve bunlardan rahatsız olanlar elbette var. İşte KKTC'nin Ulusal Birlik Partisi İskele milletvekili, hukukçu Yasemin Öztürk de onlardan biri. Genç Birikim olarak Yasemin Öztürk ile Siyonistlerin KKTC'de ne yapmaya çalıştıklarıyla ilgili bir röportaj gerçekleştirdik.

Genç Birikim: Kıbrıs'ın stratejik öneminden bahseder misiniz? Sizce emperyal ülkelerin Kıbrıs'a göz dikmeleri, stratejik önemi nedeniyle midir?

Yasemin Öztürk: Dünyanın stratejik bölgelerinden biridir. Başlangıcı hiç kuşkusuz Süveyş Kanalı'nın yapılmasıyla. Sonra da 1869 yılında kanalın tamamen İngilizlerin kontrolüne geçmesi ve 1878 yılında adanın kiralınması ile devam etmiştir.

Genç Birikim: Kıbrıs'ta yabancıların gayri menkul alımı ile ilgili yasal prosedür nasıldır? Yani bir yabancı KKTC'de ne kadar gayrimenkul alabilir?

Yasemin Öztürk: Yakın zamanda değişen yasaya göre, artık her yabancı bir daire alabilecek. KKTC'yi tanıyan ve aynı hakları KKTC'ye veren devletlerin vatandaşları da üç daire alma hakkına sahip. Bunun yanında, daha önce 5 dönümdü, şu anda 2 dönüm arazi alabilir veya bir dönüm arazi alıp istediği bir evi yapabilir.

Yeni yasaya yine eklemeler yaptık, şu andaki yasaya göre, yabancıların mütevellisi yabancı sayılır, ifadesini koyduk, önceki yasada bundan yararlanan birçok yabancı vardı. Kurulan şirketin %51'i KKTC vatandaşına %49'u yabancıya ait olduğunda yabancı, mütevellisi vasıtasıyla toprak alabiliyordu veya şirketin %100'ü KKTC vatandaşına ait bile olsa bir mütevellisi yabancı olabiliyordu. Yeni yasaya bu ifadeyi eklediğimiz için artık %1 bile hissesi olan yabancı, buradan herhangi bir taşınmaz alamaz. Önceki yasada bunun önü açıktı. Şirketin %51'i KKTC vatandaşına, %49'u yabancıya ait olduğunda istedikleri kadar yer alabiliyorlardı.

Önceki yasada boşluklar olması sebebiyle yabancılar, şirket kurarak ya da %51 hissesini KKTC'li bir vatandaşın adına yaparak kâğıt üzerinde mütevellisi aracılığıyla istedikleri kadar yer alabiliyorlardı. Biz bunların önünü tamamen kapattık fakat bugüne kadar kurulmuş birçok yabancı şirket var.

Artık yabancılar, ülke genelinin % 3'ünden fazlasını alamaz. Bölgelerde de bu oran % 7'yi

geçemez, diye bir ifade koyduk. Yine bir madde daha var, projelerin % 80'i yabancı birine, %20'si de KKTC veya KKTC'yi tanıyan ve KKTC'ye aynı hakları veren ülkelerin vatandaşlarına ait olmalı. Bu da zaten Türkiye oluyor. % 80'i yabancıya ait, tabii yine söz sahibi yabancılar olacak. Daire de olsa, villa da olsa yani hangi proje olursa olsun, % 80'i yabancılara, % 20'si de KKTC veya KKTC'yi tanıyan devletlerin vatandaşlarına ait olacak.

Bundan sonraki süreçte alımlar, projeler, yasanın son şekline göre olacak. Bu yasadaki önce alınan mülklerde, yasal hak neyse onu gidip kaydedecek, onun dışındakileri de iki yıl içinde satacak, ifadesi koyduk, satmak zorunda dedik fakat satmadığında ne olur? Ona da asgari ücretin 500 katına kadar para cezası koyduk. Bu da önemli bir madde.

Yine birinci maddede değişiklik yaptık. Yatırım amaçlı alımlarda, belli yatırım alanları saydık: sağlık, eğitim, sanayi gibi... Herhangi biri, bu alanlarda 20 milyon avroluk yatırım yapmak isterse bölgenin neresine yatırım yapmak istiyorsa sadece oraya yatırım yapmak zorunda koşulu koyduk. Yatırım sahibi, 20 milyon avro yatırdığı takdirde 60 dönüm alabilir fakat 60 dönüm aldıktan sonra, 20 milyon avro yatırım yapmazsa Bakanlar Kurulu bunu, iki yıl içinde iptal edebilir.

Tabii, bu maddeye çok karşıydım çünkü toprağı satmamak lazım, KKTC'nin yüz ölçümü çok küçük, toprağı yatırım amaçlı dahi olsa satmamak gerekir, uzun vadeli kiralamak lazım, toprak devletin olmalı, üzerindeki binanın satılması gerektiğini düşünüyorum çünkü zaten epey bir yabancı mal aldı ve onlara da ayrıcalıklar tanındı.

Kanuna, sakıncalı gördüğüm şöyle bir madde de eklendi: Eski şirketlerin, bugüne kadar bu hakkı kazanmış şirketlerin, yap sat hakkını koruduk. Bu şirketler, istedikleri kadar yap sat yapabilirler.

Genç Birikim: Yahudilerin Kıbrıs'a ilgileri ne zaman başlamıştır?

Sizce bu ilgilerinin sebebi nedir? Bu sebep, Siyonist amaçlarını gerçekleştirmek mi, yani yeni bir İsrail kurmak mı yoksa rahat edecekleri bir yer olması mıdır?

Yasemin Öztürk; 2000 yılında Annan Planı'ndan sonra birçok yabancı buradan yer

almaya başladı, şirketler kurdu. Birçok insan KKTC vatandaşlığına geçmek için başvuruda bulundu. Bunlar birçok ülkeden, yalnızca İsrail değil, birçok ülkeden insan, vatandaşlığa başvurdu. ABD olsun, İran olsun, İsrail olsun veya başka bir ülke vatandaşı olsun, Siyonist olan birçok Yahudi, buradan yer almaya başladı, şirketler vasıtasıyla.

Genç Birikim: KKTC'de, Yahudiler tarafından toprak alımları ne zaman ve hangi yollar kullanılarak başlamıştır?

Yasemin Öztürk: Avukatlık ve tasdik memurluğu yaptığım dönemde, sözleşmeler sürekli geliyordu. Bu sözleşmelerle arazileri, kimler aldıklarını sorduğumuzda yabancılar için aldıklarını söylüyorlardı. Annan Planı'ndan sonra ciddi şekilde yapılanmaya başladılar. Milletvekili olduğum 2018 Ocak'tan itibaren, devlet büyüklerine bunu sürekli ilettim, böyle bir sıkıntı olduğunu söyledim ama kimse, böyle bir sıkıntı olduğunu düşünmediği için tedbir alma gereği duymadı.

Genç Birikim: Siyonistlerin/Yahudilerin oluşturdukları kolonilere/gettolara yabancıların alınmadığı iddia edilmektedir. Bu iddialar doğru mudur? Doğru ise, amaçları nedir?

Yasemin Öztürk: Yine bizim, vatandaş yaptığımız ve büyük miktarda mal alan vatandaşların çok olduğu bir bölge var. Yahudi kökenli biri, daha doğrusu Siyonist yani Yahudi olması önemli değil, tabii Siyonist olması önemli çünkü burada ciddi anlamda bir yapılanmaları var. Oradaki vatandaşlar, bölge vekili olmam hasebiyle beni arıyorlar ve diyorlar ki Yasemin Hanım, bu insanlar Türkiye'nin mal satmadığını açık açık söylüyorlar bize. Bununla ilgili bir önlem almanız lazım, acil bir önlem almanız gerekir, diye söylediler kaç defa. Ben de tabii bunu sürekli dillendiriyorum, gerek kendi partim içinde gerek çıktığım televizyon programlarında. Bunun önemli olduğunu düşünüyorum çünkü bu toprakları korumamız lazım, kaldı ki inanılmaz bir inşaat furçası var, Kuzey Kıbrıs'ta. Yetkililer, tabii ki bu sektörden ciddi paralar kazanan bir kesim var ve bu kesim de güçlü sermaye olduğu için mi bilmem, çok söz sahibi de olabiliyor birçok yerde, sanırım ondan çekiniyor. Bugün tarafsız basın maalesef yok. Çok önemli bir yasa geçmesine rağmen, çok fazla yer verilmedi buna. Yabancıların yer alması ile ilgili biz yasa geçirdik fakat bu yasa da bazı düzenlemeler var. Ha, şu anda sorarsa-

nız yeterli mi, diye tabii ki değil. Sözleşmede, iki yıl içinde sözleşme kaydı olacak deniyor. Tabii yaparlarsa, yapmazlarsa ellerinde mal varlığı olup olmadığını veya sözleşmeli alıp almadıklarını bilemeyiz. Ya da bu sözleşmenin tarihini güncelleyip tekrar yürürlüğe koyarlar mı bilemeyiz. Yani böyle sıkıntılar olabilir ama yine de güzel bir yasa, en azdan bundan sonrası için bir önlem. Ama toprağın hiçbir şekilde satılmaması gerekiyor.

Genç Birikim: Chabad'ın KKTC'de ne tür faaliyetleri vardı? Siz neden bu örgütün/tarikatın kapatılması ya da araştırılması için meclise soru önergesi verdiniz?

Siz bu örgütün tehlikeli boyutta olduğunu söylerken Cumhurbaşkanı Ersin Tatar'ın, "Tehlikeli boyutta değil, İsrail bizim için tehdit değil." sözlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yasemin Öztürk: Eğer ülkemde faaliyet gösteren bir örgüt, 2008 yılından itibaren gücünü kendi yasalarımızdan değil de ABD'deki merkezinden alıyorsa ve buna rağmen yasal bir dayanağı olmadan faaliyetini sürdürüyorsa tabii ki karşı durulacaktır. Hukukçu olarak bunu gördüm ve müdahale ettim. Yani görevimi yaptım.

CHABAD özellikle örgüt içi bağlar dışında, Gazze'deki soykırımdan sonra kendisini sakla-

ma gereği duymamıştır. Netanyahu bir CHABAD mensubudur. Emirleri de bu örgütten alıyor. Gazze'de yaşananlara kim normal diyebilir?

Sayın cumhurbaşkanım talihsiz bir açıklama yapmıştır.

Genç Birikim: CHABAD örgütünün KKTC'de etkili olduğu, KKTC'ye ABD tarafından tayin edilen Azimov'un Kıbrıs hahambaşısı olarak görev yaptığı söylenmektedir. CHABAD tarikat ya da örgütünün Kıbrıs'ta ne tür faaliyetleri vardır? Arsa alımlarını, bina yapımlarını, inşaat şirketlerini kontrol eden, para temin eden bu örgüt mü?

Yasemin Öztürk: Evet, CHABAD 2008 yılından (öncesi de var) itibaren faaliyette olduğu ülkemizde, hızla büyüyen yapılaşmanın arkasında olduğunu bizzat kendi paylaşımları ile söylüyor veya resim karelerinde olmasından dolayı güven ve kazanç gören kişilerin paylaşımları ile buna tanıklık ettik. Yine Kıbrıs adasına, başta Rusya ve Ukrayna olmak üzere CHABAD oligarklarının para (kara para) transferi yaptığını biliyoruz. Kendi söylemlerine göre de Kıbrıs'ı (Güney Rum kesimi dahil) bir Yahudi adası yapacak şekilde örgütleniyorlar. Açık denizde 2011 yılında faaliyete geçen Karpaz Gate Marina'de açıkça yönetim zafiyetimizden kaynaklanmıştır. Uluslararası toplumda tanınmayan bir ülkeye üstelik İsrail Yahudisi yat li-

manı yapıyor, hiç kuşulanmıyoruz. Ve buna yabancı yatırımcı, diyerek bunu geçiştiriyoruz.

Genç Birikim: Kuzey Kıbrıs Chabad Yahudi Merkezi sizin şikâyetiniz üzerine mi kapatıldı? Yetkililerden kim(ler) devreye girdi kapatılmasa için? Cumhurbaşkanlığı makamından, Girne Kaymakamlığının arandığı söylenmektedir, bu doğru mu?

Şabad örgütünün ya da KKTC hahambaşısı olduğunu söyleyen Azimov'un siyasilerle bir ilişkisi var mı?

Azimov'un ilişkisi varsa boyutları nedir?

Yasemin Öztürk: Girne'de, Kuzey Kıbrıs Yahudi Merkezi diye rahatça tabelalarını asıyorlar. Haham da sanırım 2008'de atandı. Buraya bir haham atandı ve bunu cumhurbaşkanıyla da görüştük, yine de herhangi bir villada tabelasını astı. Oradaki insanlarla konuştuğumuzda burada sık sık dini tören yapıldığını, ne yaptıklarını bilmediklerini, polise sürekli şikâyet ettiklerini söylediler. Oraya eylem yapmaya gittiğimizde bu tabelayı indirin dedik, uzun zaman uğraştık. En sonunda bizim grup toplantısında söylemek zorunda kaldım: "Bunu indirmezsene ben, hükûmetten bir vekil olarak çıkıp orada bir eylem yapacağım." dedim. Evet, bunun üzerine bu tabela kaldırıldı ama dikkatinizi çekmek istiyorum ki Türk kelimesi bile yoktu bu tabelada: Kuzey Kıbrıs Yahudi Merkezi. Burada ne çeşit ibadetler yapıldığını bilmediklerini ve polise şikâyet ettiklerini ama hiç kimsenin kendilerini kale almadıklarını söylüyor komşuları.

Girne'deki yetkili bir makamla konuştum. Dedim ki neden bu kadar zor, bu tabelayı indirmek? Bugün bu tabela benim bahçemde ya da evimde olsaydı onu çok rahat kaldırabilirdiniz, bu adamın özelliği nedir? Tabelayı kaldırmak için gittiklerinde üst makamlardan arandıkları için geri çekilmek zorunda kaldıklarını, söyledi. En sonunda oraya gidip bir eylem yapma gereği duydum ve oraya gidip bir eylem yaptım oradaki vatandaşlarla beraber. O bölgedeki komşular da geldi, eyleme destek verdi. Tabelayı indirmeleri için onlar da söylemişler. Ne yaptıklarının belli olmadığını söylediler. Kaldı ki herhangi bir resmî makamdan alınmış hiçbir izinleri olmamasına rağmen, o tabelayı indirmek için çok büyük uğraşlar verdik. Bu da ne kadar güçlü olduklarını tabii ki gösteriyor.

Genç Birikim: Azimov'un KKTC'ye tekrar dönüp faaliyet göstermeye devam ettiği basına

yansımıştır. Doğru mudur?

Yasemin Öztürk: Ne yazık ki doğru. Girne'de tabelanın kaldırıldığı yer kapalı ama 200 metre ilerideki evinde, yapılan yüzlerce sitede görevini yapmaya devam ediyor.

Genç Birikim: Yine sizin bir açıklamanızda Siyonist askerlerin sporcu kimliğiyle KKTC'ye getirilerek özel eğitim almak üzere Sezar Kompleks'e yerleştirildiğini söylüyorsunuz.

Bu askerleri kim eğitiyor?

KKTC yönetiminin bundan haberi var mı?

Yasemin Öztürk: Çok basit, Yahudiler MOSSAD'a yardım eder. Her kadın ve her erkek de askerlik yapar. Bir tatil sitesinde öldürücü teknikler ile kim spor yapar? Yönetimimizin bakış açısı antisemitizm ve yabancı yatırımcı ekseninden çıkmadığı için, bunları kimse göremedi.

Genç Birikim: KKTC'de vatandaşlık kimliğini alarak taşınmaz mal alanların tespit edilmesi ve tespit edilenlerin hem vatandaşlıklarının hem de taşınmaz mal alımlarının iptal edilmesini talep etmişsiniz. Bu konuda bir gelişme var mı?

Yasemin Öztürk: Bu şirketler daha önce aldıkları araziler üzerinde, istedikleri kadar proje yapıp bunları satabilirler ama bizim yapmamız gereken ilk şey, bu yasadan önce bu yabancı şirketlerin ve KKTC'li ortaklarının ne kadar mal aldığını tespit etmektir. 2004'teki referandumdan sonra, inanılmaz bir gayrimenkul satışı başladı. Bu tarihten sonra, kimlere vatandaşlık verildi, vatandaşlık verdiğimiz insanlar üzerinde ne kadar gayrimenkul var? Tüm bunların aslında öncelikle ortaya çıkması gerekirdi.

Genç Birikim: Türkiye Cumhuriyeti tüm bu gelişmeler yaşanırken adada nasıl bir tutum izliyor? Gelişmeleri uzaktan takip eden yabancı bir gözlemci gibi mi davranıyor yoksa bu satın almaları önleyici girişimlerde bulunuyor mu?

Yasemin Öztürk: Yavaş da olsa anlaşılma-ya başlandı. Çünkü ülkemizde yükselen binaların da örgütlü tapu alımı olduğu anlaşıldı. Binalar o kadar çok yer kaplamaya başladı ki üstü örtülüyor. Önleyici girişim yok ama tedirginlik var. Halk artık her yerde konuşuyor. Rahatsız.

Dosya:
"KURBAN VE İNFAK BİLİNCİ"

Zamanın İsmailileri

Taşkın ÖNEL

"Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, 'Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?' dedi. O da, 'Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın.' dedi." (Saffat, 37/102) İbrahim'in (as) oğlu sabırla, metanetle teslim olmuştu babasının söylediğine, rabbinin buyruğuna. Küçük yaşına rağmen sergilediği şuurlu tutum, onun salihlerden olmasına bir işaret, bir vesileydi. Aklını tam da kullanması gerektiği şek-

liyle kullanmış ve ilahi emre karşı çıkmayı aklından bile geçirmemişti. Yani öyle, akılperestlerin dediği gibi aklını bir kenara koymamıştı. Tam tersine, aklını sonuna kadar kullanmıştı ve görmüştü ki kâinatın, tabiatın her zerresinde,

Peki ya Gazze'nin yiğit evlatlarının her gün azar azar, parça parça yok edilirken gösterdikleri şecaat ne olacak? Allah (azze ve celle) onların destansı duruşları ile bize ne kadar dünyevileştirdiğimizi her gün haykırırken onların aslında olmadıklarını, azınlıkta kaldıklarını, Müslümanları ve İslami temsil etmedikleri yalanlarına mı sarılacağız, sığınacağız? Yani onlar akıllarını kullanmıyorlar da biz kullanıyoruz öyle mi?

varlığı mutlak anlamda tezahür eden zat-ı zülcelalin inkârı; akıl nimetinin heba edilmesi, aklın büsbütün yanlış kullanılmasının apaçık bir göstergesi olurdu. İşte sırf bu yüzden Allah'a karşı durmayı, emirlerini yerine getirmemeyi düşünmedi. Bir an bile tereddüt etmeden boyun eğdi. Emrin gereğinin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Bunun ise zor olacağının farkındaydı ve inşallah beni sabredenlerden bulacaksın, derken dikkatleri bu zorluğa çekiyordu. Mutlak kudret sahibi olan Allah, ondan emanetini geri istiyordu hem de öyle kolay bir biçimde

değil, en zorlu yollardan biriyle vermesini istiyordu: boğazlanarak. Acı ne kadar büyükse teslimiyet, iman ve metanet de o kadar büyük.

Aynı imtihanla değil de belki onun onda biri hatta yüzde biri oranında bir imtihanla karşı

karşıya kalırsak ya da kalırsa ümmet, yeni bir İsmail ya da İsmailler çıkar mı ortaya? Böyle bir teslimiyet görebilir miyiz? Bu soruya farklı açılardan bakacak olursak elbette ki farklı cevaplar, sonuçlar görürüz. Öncelikle örneğine az rastlanır sahnelerden başlamak, işi kolaylaştırır. Zira zamanın İsmaileri, tarih boyunca hep oldu, Allah'ın izniyle olmaya devam edeceklerdir. Yoksa Ashab-ı Uhdud'un ateşe diri diri atılırken sergiledikleri kuvvetli imanı görmeyen, basiretsiz âmâlardan oluruz. Ashab-ı Kehf hiç yaşamamış gibi davranmış oluruz ki bu tutum da ahmaklığımızın herkesçe malumu anlamına gelir.

Peki ya Gazze'nin yiğit evlatlarının her gün azar azar, parça parça yok edilirken gösterdikleri şecaat ne olacak? Allah (azze ve celle) onların destansı duruşları ile bize ne kadar dünyevileştirdiğimizi her gün haykırırken onların aslında olmadıklarını, azınlıkta kaldıklarını, Müslümanları ve İslamı temsil etmedikleri yalanlarına mı sarılacağız, sığınacağız? Yani onlar akıllarını kullanmıyorlar da biz kullanıyoruz öyle mi? Yenilmez ordulara sahip İsrail'e saldırmakla ellerine ne geçti şimdi, Müslümanları yok etmek için Yahudilere gerekçe verdiler, mi diyeceğiz? Sizin gücünüz, kuvvetiniz ne ki İsrail'i, ABD'yi,

Avrupa'yı, Hristiyan âlemini karşınıza aldınız, diye akıl vereceğiz, nutuk atacağız kibirlenerek değil mi? Vallahi unuttuğumuz, yozlaştırdığımız ne kadar ilahi hakikat varsa yüzümüze yüzümüze vuruyorlar. Allah'ın izniyle nice az olanlar, çok olanlara galebe çaldı, unuttunuz mu, unuttuk mu?

Bedir yiğitleri, sadece üç beş dizede, birkaç hikâyede anlattığımız esatirden mi ibaret? Kesada uğramasından korktuğumuz ticaretimiz, konforlu hayatımız, ölüm korkusu, yaşama-ya olan tutkumuz birer prangaya mı dönüştü? Hani, Allah bize yeterdi? Yani dilerse bu dünyada muzaffer kılar, galibiyeti tattırır, dilerse şehadeti şerbet eyleyip ahiretlerimizi mamur kılar? Hasbunallah ve nimel vekil ve kefa billahi vekila, Allah ne güzel vekildir; o, bize vekil olarak yeter? Siz ey ehli dünya, gaflet uykunuzda kalmaya devam edin, diyorlar bize. İşte onlar, bu zamanın İsmaileri, yiğitleri...

Bedir'de Resulün yanında saf tutanlardır Gazzelliler. Uhdud'da ateşe diri diri atılanlardır. İbrahim'in kör bıçağının altına teslimiyet ile yatanlardır. Onlar ki sözlerini tuttular, geride kalanlar ise sıralarını bekliyor.

Bir de zamanın desiseleri arasında yolları-

nı kaybeden diğer cenaha bakalım. Hani, aklını her şeyin üstünde tutan, aklına âdeta tapan akılperestlere bakalım. İsmail'i nasıl okuyorlar, nasıl anlıyorlar, nasıl sorguluyorlar? Pozitif bilimlerle uğraşanlar, ilimde derinleştikçe farklı kişiliklere bürünüyorlar. Zamanın Firavunları, Nemrutları, Kisraları hayat buluyor âdeta. Allah'ın lütfettiği aklın nimetleriyle ulaştıkları ilmin girdabına yakalanıp boğuluyorlar. Öyle olmasaydı şayet, kendilerini Kaf Dağı'nda görürler miydi acaba? Dev aynasından kendilerine bakıp nefislerini kabartırlar mıydı

bu kadar? Küçük akıllarının bütün dünyayı, kâinatı kuşattığı yanılgısına düşmezlerdi böyle. Birkaç teori, bir iki makale, üstüne de ufak bir ispat ekleyince ilim deryasının bütün kapılarını açtıklarını düşünüyorlar belli ki. Öyle bir serabın etkisi altında kalıyorlar ki kendilerine mutlak doğru gibi gelen teorilerinin, belki birkaç yıl sonra başka akılperestler tarafından çürütülebileceğini akıllarına bile getirmiyorlar. Yahut çokça güvendikleri akıllarının, bir gün kendilerini terk edebileceği ihtimalini yok sayıyorlar. Belki de akıl terk edip gidecek onları. Yani Mecnun, aşkın kitabını yazan Kays'ın, çıldırmış hâli değil miydi ya da John Nash en büyük matematik formüllerinin belini kırarken şizofreni ile pençeleşmiyor muydu? Cahit Sıtkı Tarancı, hayali arkadaşı Abbas'a, şiirlerinde yer vermiyor muydu? Hepsi de mükemmel akıllarının, kendilerini asla yolda bırakmayacaklarına inanıyordu.

Zamanın İsmaileri, Allah'ın emirlerine ne kadar içten ve sorgusuzca teslim oluyorsa Kabiller de bir o kadar gurur peşinde savruluyorlar. Öyle, baban dedi, diye kör bıçakların altına yatmak olur mu hiç? Hangi zamanda ya-

Zamanın İsmaileri, Allah'ın emirlerine ne kadar içten ve sorgusuzca teslim oluyorsa Kabiller de bir o kadar gurur peşinde savruluyorlar. Öyle, baban dedi, diye kör bıçakların altına yatmak olur mu hiç? Hangi zamanda yaşıyoruz, biraz aklınızı kullanın. Biz öyle, körü körüne teslim olacak kadar koyun ya da yobaz değiliz, itirazları bayraklaşır Kabillerin dilinde. Öyle ya, İbrahim'in rabbi, ona en büyük nimet olan akli bahşetmemiştii(!).

şıyoruz, biraz aklınızı kullanın. Biz öyle, körü körüne teslim olacak kadar koyun ya da yobaz değiliz, itirazları bayraklaşır Kabillerin dilinde. Öyle ya, İbrahim'in rabbi, ona en büyük nimet olan akli bahşetmemiştii(!). Akıl, sadece kendilerinde bulunan bir ayrıcalıktı. Onlar, bu zamana kadar hiç kimsenin akledemediği şeyleri akletmiş, görmediğini görmüştü. Onlar, bilgi çağının altın kuşağıydı. Elde ettikleri her bilgiyi, laboratuvarında ispatlayabiliyorlardı. İşte kesin bilgi bu, onlara göre. Yani teknoloji, onları asla yolda bırakmaz, akılları onlara asla yalan

söylenemez. Çünkü onlar; kozmostan, evrenden, tabiat anadan veya ispatlanamayan enerjiden tam bir güvence almışlardı. En doğru onlardaydı ve kendilerinden başka hiç kimsede bu kudret yoktu. Değil mi ki tanrı, laboratuvara indirilemiyor, öyleyse onun olmadığını söylemek, çok kolaydı onlar için. Çünkü ispat yoksa bilgi yok, işte bilgiyi elde etmenin tek yolu, işte küstahlığın zirvesi, işte Firavunlaşan nefisler. Hey gidi İsmail, İbrahim, Musa, Nuh, Âdem! Siz ki aklın nimetlerinden mahrum kalmışsınız da farkında değilsiniz. Siz ki akledemediniz, körü körüne kabullendiniz Allah'ı. Siz ki modern insan kadar nasipli değildiniz, akli onlar kadar kullanamadınız. Siz ki nefsinizi, aklınızı, ömrünüzü kurban ettiniz âlemlerin rabbine, kurbet için.

Men aklımdan isterim delalet (ipucu)

Aklım mana gösterir dalalet (sapkınlık)

Fuzuli

Biz aklımızı kullanıp aklın da nefsin de ilmin de âlemin de yaratıcısı olan Allah'ı; mutlak irade, ilim sahibi, yaratıcı biliriz. Akletmenin gereği de neticesi de bunu gerektirir, vesselam.

Dosya:

"KURBAN VE İNFAK BİLİNCİ"

Hayya Ale'l-İnfak

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Hamd, övgü, sena, teşekkür âlemlerin rabbi olan yüce Allah'a; salat ve selam da biricik örneğimiz, rehberimiz, önderimiz, öğretmenimiz olan Hz. Muhammed'edir.

Rahman ve rahim olan rabbimiz, biz kullarını dünyada çok şeyle imtihana tabi tutar. Kimimiz, bunun farkına varır ve gereken titizliği göstermeye çalışırız; kimimizse çoğu şeyden habersiz olarak yaşam sürdürürüz. İşte bu imtihan vesileleri mal, mülk, servet ve benzeridir. Verilen her nimetin, birer emanet olarak biz acizlere sunulduğunun bilincinde olduğumuz ve bu bilinçle yürüdüğümüz müddetçe, kazançlı olanlar safında yerimizi almış oluruz. Ama gerçekten bu, zor mu zor bir imtihan! Çünkü insanoğlunun vermekte en çok zorlandığı şey; malıdır, parasıdır, kazancıdır. Rablerinden, her vakit hayırlı olanı değil de mal mülk isteyenler, daha sonra o isteklerinin başlarına çokça sıkıntı getireceğini bilerek hareket etmelidirler.

Müminlerin en bariz ve en önemli vasıflarından biri de mallarını infak etmeleridir. Hesap gününü düşünene her mükellef, malın bir imtihan sebebi olduğunu bilir ve mali ibadetlerini eda etme hususunda titiz davranır. Elbette üretim, üretim araçlarının mülkiyeti ve tüketimin -tek kelime ile ekonominin- insan hayatındaki yerini inkâr etmek mümkün değildir.

Rabbimiz, infakla ilgili kitab-ı keriminin bazı ayetlerinde şöyle buyurur: **"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz, iyilik değildir. Ama iyilik; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) verenlerin tutum ve davranışlarıdır. (...) İşte bunlar, doğru olanlardır ve muttaki olanlar da bunlardır."** (Bakara Suresi, 177)

"Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak verip her birinde yüz dane bulunan bir başağın hâline benzer. Allah, dilediğine kat kat fazlasını da verir. Allah'ın lütfu geniştir, ilmi her şeyi kapsar." (Bakara Suresi, 261)

"Ey iman edenler! Kazandığınız şeylerin ve yerden sizin faydanız için bitirdiğimiz ürünlerin temiz ve güzel olanlarından Al-

lah yolunda harcayın.” (Bakara Suresi, 267)

“Mallarını gece ve gündüz, gizli ve aşikâr olarak hayra harcayanlar var ya, işte onların, rableri katında mükâfatları vardır. Onlara korku yoktur ve onlar asla üzülmeceklerdir.” (Bakara Suresi, 274)

Müminlerin en bariz ve en önemli vasıflarından biri de mallarını infak etmeleridir. Hesap gününü düşünen her mükellef, malın bir imtihan sebebi olduğunu bilir ve mali ibadetlerini eda etme hususunda titiz davranır. Elbette üretim, üretim araçlarının mülkiyeti ve tüketimin -tek kelime ile ekonominin- insan hayatındaki yerini inkâr etmek mümkün değildir. Ancak, tüketim hırsının alabildiğine kamçılanması ve hesap günü şuurunun yok edilmesi, başlı başına bir faciadır.¹

Rasulullah'ın (sav): *“Mümin bir midesi ile yer, kâfir ise yedi mide ile yer.”* (Reddu'l-Muhtar) buyurduğu sabittir. İbn-i Abidin: *“Buradaki yedi rakamı, mübalağa içindir. Mümin, dünyaya karşı zahittir. Kâfir ise hırsla doludur. Dolayısıyla mümin; yemeği, hayatını devam ettirebilmek ve ibadetlerini eda edebilmek için yemektedir. Küfredenler ise hırs, şehvet ve lezzet duygularını elde edebilmek için yemektedirler.”* diyerek meseleyi izaha gayret eder. Elbette yemek ihtiyacı, insandan insana değişebileceği gibi, insanın çalıştığı işin zorluğuna veya kolaylığına göre de değişebilir.²

Hiz. Aişe validemizden (ra) rivayet edilen bir hadis-i şerif şöyledir: *“Bir gün Rasulullah'a (sav); `Ya Rasulallah! Cahiliyye Devri'nde Abdullah İbn-i Cedan; misafiri ağırlar, akrabayı ziyaret eder, köleleri kölelikten kurtarır ve komşularına iyilik ederdi. Bunların kendisine bir faydası olur mu?> diye sordum. Rasulullah (sav): `Hayır; o, hiçbir zaman Allah'ım, ceza gününde beni bağışla, demedi.' dedi”*

Yine Hiz. Enes b. Malik'ten (ra) şöyle rivayet edilmiştir: *“Kıyamet gününde cehennem ehlinde olan kimseye denir ki baksana! Dünya dolusu malın olsaydı -şu azaptan kurtulmak için o malını fide olarak verir miydin? O kimse, azabın şiddetini gördüğü için, evet, muhakkak verirdim, der. Allahu Teala, ben (dünyada) senden, bundan daha kolay bir şey istemiştim. He-*

nüz ruhlar âleminde iken bana hiçbir şeyi ortak koşmaman hakkında senden misak almıştım. Sen ise sözümden döndün. Bana ortak koşmaktan başka bir şey kabul etmedin, der.” (Sahih-i Buhari, Müsned-i Ahmed b. Hanbel).³

Kur'an-ı Kerim'de, muttaki müminlerin infak hususundaki tavırları şöyle izah edilmiştir: **“Yemeğe olan sevgilerine rağmen yoksulu, yetimi ve esiri doyururlardı. Biz size ancak Allah'ın rızası için yediyoruz. Sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür isteriz. Çünkü biz rabbimizden, o suratların ekşiyeceği çetin günden korkarız.”** derlerdi, **İşte bundan dolayı Allah, o günün şerrinden onları korumuş, (yüzlerine) bir güzellik, (kalplerine) sevinç vermiştir.”** (İnsan Suresi, 8-11). Sahabe-i kiram, infak amelini eda için, genellikle gece karanlığından faydalanmıştır. Buna imkân bulamazlarsa fakir kimse uyurken infak edecekleri malı yanına bırakıp oradan hızla uzaklaşmışlardır.

Rasulullah'ın (sav): *“Sağ elin verdiğinden, sol elin haberi olmasın.”* (Sünen-i Tirmizi, Sahih-i Müslim) tavsiyesi, bütün infak için geçerlidir. İnsanın fitri hâllerinden biri de iyilik gördüğü kimseyi sevmek, kötülük gördüğü kimseden de uzaklaşmaktır. Bu, esasen her canlıda bulunan bir özelliktir. Fakat bazen öyle iyilik edenler olur ki yaptığı iyiliği başa kakarak insanı, keşke bu iyiliği yapmasaydı, dedirtecek noktaya götürür. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de: **“Mallarını (Allah yolunda) harcayıp da sonra o harcadıklarının arkasından başa kakmayan ve eziyet etmeyenler (yok mu?); onların, rableri katında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olacak değildir.”** (Bakara Suresi, 263) buyrulmuştur.⁴

İslam toplumu, iyilik ve takva hususunda yarışmayı esas alan fertlerin bir araya gelmesiyle hayatiyet kazanır. İman eden, salih amel işleyen, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye eden insanlar hüsrandan kurtulabilirler. İnfak amelinde, riayet edilmesi gereken en önemli prensip şudur: Mükellef, en sevdiği şeyi infak edecektir. Bu husus, kati naslarla sabittir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de: **“Siz sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcayınca kadar**

1 Yusuf Kerimoğlu, Kelimeler ve Kavramlar II, İnkılab Yay., Şubat 1992, İst., s.78

2 A.g.e., s.79

3 A.g.e., s.80

4 A.g.e., s.81

asla iyiliğe ermiş olamazsınız. Her ne infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilicidir.” (Al-i İmran Suresi, 92) hükmü beyan buyrulmuştur. Bu ayet-i kerime inzal olunca sahabe-i kiram, infak hususunda birbirleriyle yarışmışlardır. Ensar’dan Hz. Talha (ra), Mescid-i Nebi’nin karşısında bulunan ve “Beyraha” denen çok kıymetli bahçesini infak etmiştir. Hz. Ömer (ra), malının en iyisi olan Hayber hurmalığını vakfeder. Hz. Cabir (ra), “Ben hicret edenlerden veya Ensar’dan, mal sahibi olup da infakta bulunmayan hiç kimseyi hatırlamıyorum, diyerek sahabenin bu husustaki tavrını izah etmiştir.

Rasulullah’ın (sav); *veren el, alan elden daha hayırlıdır*, buyurduğu bilinmektedir. Dolayısıyla müminler, en sevdi-
le mallarından, ihlasla infakta bulunmalıdırlar. İslami mücadelenin hedefine varabilmesi için, iyilik ve takva hususunda birbirleriyle yarışan, muttaki müminlere ihtiyaç vardır. Bu husus, asla unutulmamalıdır.⁵

İnfak; mal hırsının, cimriliğinin, irade zayıflığının ve bencilliğin tutsaklığından kurtulmaktır. Elleri, başkalarına yardım etmekten; vicdanları, özveriden ve ruhları, özgürlükten alıkoyan mal tutkusundan sıyrılmak, arınmaktır. Bu özveri, ayetteki «mal sevgisine rağmen» (Bakara Suresi, 177) ifadesi ile altı çizilen ruhi ve duygusal vst değerdir, kazanımdır. Yani insanın, değersiz ve kötü malı değil, sevdiği malı başkalarına vermek üzere, ona elini uzatarak mal tutsaklığından, maddi varlık köleliğinden kurtulması, azat olması... Bu kölelik, vicdanları alçaltan ve başları öne eğdiren bir bağımlılıktır. Bu özveri, insanı; ihtirastan, insanı küçük düşüren mal ihtirasından da azat eder. Bu ise İslam’ın görüşüne ve ölçüsüne göre büyük bir insani değerdir. İslam öyle bir dindir ki insanı dış dünyanın, sosyal çevrenin olumsuz etkilerinden korumaya geçmeden önce, onu kendi

İslam öyle bir dindir ki insanı dış dünyanın, sosyal çevrenin olumsuz etkilerinden korumaya geçmeden önce, onu kendi nefsinin kıskırtmalarından, ihtiras ve zaaflarından kurtarmaya girişir. Çünkü İslam, nefsinin kölesi olmuş kimselerin, aynı zamanda insanların da köleleri olduklarına, buna karşın nefislerinin tutsaklığından kurtulmuş kimselerin, aynı zamanda toplumların; başı dik, özgür bireyleri olduğuna kesinlikle inanır.

nefsinin kıskırtmalarından, ihtiras ve zaaflarından kurtarmaya girişir. Çünkü İslam, nefislerinin kölesi olmuş kimselerin, aynı zamanda insanların da köleleri olduklarına, buna karşın nefislerinin tutsaklığından kurtulmuş kimselerin, aynı zamanda toplumların; başı dik, özgür bireyleri olduğuna kesinlikle inanır.

Bütün bunlardan başka bu özveri, toplum düzeyinde de insani bir değerdir. Akrabaları gözetme, onlara yardım etme; insan kişiliğinin saygınlığını, aile onurunu koruyan ve akrabalık bağlarını kuvvetlendiren bir davranıştır. Aile, toplumun çekirdeğidir. Bu yüzden ayette (Bakara suresi, 177) en başa konarak ona özel

bir ilgi gösterilmiştir.

Bu özveri, *yetimlere dönük yüzü ile* toplumda; büyükler ile küçükler arasında, güçlüler ile zayıflar arasında bir dayanışmadır. Ana, baba ilgisinden ve korumasından yoksun olan bu yavruların, bu eksikliklerini karşılama, bu boşluklarını doldurma girişimidir. Böylece başıboş kalacak ümmet çocuklarının, bozulma tehlikesiyle karşı karşıya gelmelerine; çocuklarını gözetmeyen, onlara yardım eli uzatmayan toplumların felaketlerle yüz yüze gelmelerine karşı koruyucu bir önlemdir.

Bu özveri, geçimlerini sağlayacak maddi imkânlardan yoksun olmalarına rağmen, yüz suyu döküp hiç kimseden bir şey istemeye kalkışmayan *yoksullara dönük yüzü ile* böylelerinin onurunu koruyucu, mahvolmalarını engelleyici, hiçbir ferdini ihmal etmeyen ve hiçbir üyesinin perişanlığına göz yummayan İslam toplumunun, geçerli olan sosyal dayanışma ve yardımlaşma ilkesini, somut örneklerle kanıtlayıcı bir önlemdir.

Bu özveri, *malından ve ailesinden uzak düşmüş yolcuya dönük yüzü ile* sıkıntı anında, aileden, maldan ve memleketten ayrı düşüldüğü sırada böyle bir sıkıntıya düşen kimseye karşı yapılması gereken bir kurtarma görevi, aynı

5 A.g.e., s.82

zamanda bütün insanlığın bir tek aile, bütün yeryüzünün ortak bir vatan olduğunu, bu ortak vatan yüzeyinde bir ailenin, başka bir aile ile, bir malın başka bir mal ile, bir ilişkinin başka bir ilişki ile ve bir ikametgâhın, başka bir ikametgâh ile el ele verebileceğini, yarı yolda kalmış bu çaresize hissettirme girişimidir.

Bu özveri, *muhtaçlara dönük yüzü ile* onların darlıklarını giderici, böylece kendilerini İslam'ın hoş görmediği dilencilikten alıkoyucu bir tedbirdir. İslam'a göre geçimini asgari düzeyde sağlayan ya da çalışacak bir iş bulabilen kimsenin dilenmemesi gerekir. Böyle bir kimseye dini, elindekine kanaat getirmeyi ya da çalışıp geçimini sağlayarak dilenmemeyi emreder. Sadece çalışamayanlar ve asgari ihtiyaçlarını karşılayamayanlar dilenebilirler.⁶

İslam hukukunda infakın kapsamı geniştir. Aile reisinin bakmakla yükümlü olduğu kimselere harcama yapmasını kapsadığı gibi, diğer yoksul ve muhtaçlara yapılan zekât, sadaka ve benzeri yardımları da anlamı içine alır. Zekât gibi, miktarı belli yardımlaşma hükümleri gelmeden önce ashab-ı kiram, yoksullar için ne kadar harcaacaklarını bilmiyorlardı.

İnfakın en faziletlisi ve en önde geleni, kişinin muhtaç durumda bulunan hısımlarına yaptığı harcamalardır. Ayette şöyle buyrulur: **"Erkekler, kadınlar üzerinde hâkimdirler. Çünkü Allah birini -cihat, imamet ve miras gibi bazı konularda- diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler, mallarından, onların geçimini sağlamaktadırlar."** (Nisa Suresi, 34). Aile fertlerine yapılacak harcama, sadaka hükmündedir. Hadiste şöyle buyrulur: *"Bir Müslüman, aile fertlerinin geçimini, Allah'ın rızasını umarak sağlasa bu, kendisi için sadaka olur."*

Zekât, infak, her şeyden önce kulun Allah'ın emrine itaat edip kulluğunu göstermesinin en güzel şeklidir. Çünkü zekât vermeyi, Allah emretmiştir. Kulun vazifesi, öncelikle niçinini araştırmadan rabbi tarafından emrolunduğu şeyi yapmaktır. Müslüman; sevdiği, inandığı rabbinden aldığı emri, canının yongası olan malını hiçbir maddi karşılık beklemeden vererek kulluk

borcunu en güzel şekilde ödemiş olur. Bunun yanı sıra zekât, kişiyi; günah ve cimrilik kirlelerinden temizler. İnsandaki mal sevgisini kırıp Allah sevgisinin ön plana geçmesine sebep olur. **"Ey müminler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi, Allah'ı anmaktan alıkoymasın, böyle olanlar hüsrana uğrayanlardır"** (Münafikun Suresi, 9) ayet-i kerimesinin işaret ettiği manayı gerçekleştirir.

Zekâtın toplum açısından önemi, zekâtı veren ve alan açısından öneminden daha aşağı değildir. Yüce Allah, insanların tümünü aynı kabiliyet ve güçte yaratmamıştır. İnsanların fizikî yapılarında olduğu gibi, mali güçlerinde de farklılıklar vardır. İnsanlar ya zengin ya fakir ya da orta hâlidirler.

Dünyanın çeşitli yörelerinde, zenginlerin olabildiğince lüks ve israfa dalmaları, sayelerinde kazanç sağladıkları fakirleri düşünmemeleri, onlara yardım ellerini uzatmamaları, fakirlerin kendilerine kıskançlık ve kin duymalarına sebep olmuştur. Bunun neticesi olarak da toplumlarda sosyal patlamalar, huzursuzluklar ve isyanlar görülmüştür. İşte zekât, infak bütün bu olumsuz hadiselerin önünde en güzel setir. Toplum içerisindeki fertlerin düşecekleri dar durumlarda onları koruyan sosyal bir düzendir. İnsanlar arasındaki dayanışmanın sağlanmasına yardımcı olur. Zenginlerle fakirler arasındaki mesafeyi kısaltır. Fakirlerin gönüllerinde, zenginlere karşı doğabilecek kıskançlık ve kinleri söndürür. İnsanlar arasında sevgi ve kardeşliği yayar. Böylece hem fakirin aç, susuz ve çıplak kalmasını önler hem de cemiyetin düzen ve huzurunun bozulmasına engel olur.

İslam'ın infak şubesi, yabana atılamaz. İman eden bilmelidir ki yüce Allah, harcanan mala bereket nasip edecektir. Yani biz azalttıkça, o çoğaltacaktır. Biz verdikçe o, bize geri gönderecektir. Bu inançla yol alanlar; mal, mülk, servet ve benzeri imtihanları yüzlerinin akıyla geçeceklerdir, inşallah.

Rabbimizden niyazımız, ümmet-i Muhammed'i, önemi ve değeri her geçen gün daha da artan infakla hemhal ve dipdiri kılsın. Amin.

6 Şehid Seyyid Kutub, Fî zilali'l-Kur'an, Araştırma Yay., 1993, İst., c.I-II, ilgili ayetlerin tefsiri.

7 Şamil İslam Ansiklopedisi, Şamil Yay., 1991, İst., İnfak, c.3, s.155

Dosya:

"KURBAN VE İFAK BİLİNCİ"

İbadette Takvaya Ulaşmak

Erdal TUĞRUL

Hamd ve şükür, yarattığı her mahlukatın rızık-na kefil olup gökten su indiren, yerden çeşit çeşit, renk renk, tat tat bitkiler ve yiyecekler çıkararak ve bize bu güzellikleri görececek göz, tadacak dil, anlayacak akıl ve ihtiyaç duyan bir beden lütfeden, âlemlerin rabbi olan Allah'adır.

Salat ve selam, Allah'ın (cc) son resulü, âlemlere rahmet, insanlara nimet olarak gönderilen Hz. Muhammet (sav) 'e, onun seçkin ve örnek arkadaşlarına ve güzide ehlibeytinin üzerine olsun.

Allah'ın yeryüzünde canlılara ikram ettiği nimetleri saymaya ne gücümüz ne de ömrümüz yeter. Sonsuz ikram sahibi olan Allah, dilediğine hesapsız rızıklar verir.

İslam inancına göre her şeyin mutlak ve yegâne sahibi Allah'tır. Bütün Müslümanlar da buna böylece inanır, iman eder. Tasarrufumuz-

Hakikate talip olmak, meşakkatli bir iştir. Hakikatin bilgisi, nefsin hevesini ve arzularını kursağında bırakır. Bu bilgi, sahibi olduğumuzu zannettiğimiz, gönüllerimizi neşelendiren, göğüslerimizi kabartan, geleceğe dönük hayaller kurduran; bazen gözümüzün nuru saydığımız evlatlarımız, bazen bilgimiz ve çalışmamız karşılığında bize verildiğini düşündüğümüz dünya metanın, hakikatte olan öz bilgisidir.

da bulunan her şeyin, bizim için birer imtihan vesilesi olduğunu biliriz. Bu bilgi, yine âlemlerin rabbi olan Allah (cc) tarafından bildirilir: "Bilin ki mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir fitne (imtihan vesilesi)dir. Allah yanında ise büyük bir mükâfat vardır." (Enfal \28)

Kuran-ı Kerim'de buna benzer birçok ayet ve kısasa bulunur. Dünya hayatı ve nimetlerinin hakikatteki mahiyetini en doğru şekilde anlatarak bizi, dünyada yaşadığımız gerçeklik dayatmasından, mutlak hakikat düzlemine davet eder.

Hakikate talip olmak, meşakkatli bir iştir. Hakikatin bilgisi, nefsin hevesini ve arzularını kursağında bırakır. Bu bilgi, sahibi olduğumuzu zannettiğimiz, gönüllerimizi neşelendiren, göğüslerimizi kabartan, geleceğe dönük hayaller kurduran; bazen gözümüzün nuru saydığımız evlatlarımız, bazen bilgimiz ve çalışmamız karşılığında bize verildiğini düşündüğümüz dünya metanın, hakikatte olan öz bilgisidir. Hakikat,

işin ve maddenin ilahi makamdaki mahiyetidir.

Bizler insan olarak gördüğümüze hükmederiz, ona göre yorumlar yaparak bir sonuca varırız. Bizim için kâr ve zarar hesabı, gerçeklik ve zamanın şartları düzleminde yapılan bir hesaptır.

Her insan, zamanının dünya görüşüne göre bu hesabı yapar. Bu hesaplar, zamana göre değişiklik gösterirken hakikatin bilgisi asla değişmez. İnsanın dünya hayatı ve nimetleriyle alakalı yargıları, yaşama şeklini ve tasarruf tercihlerini belirler. Dünya hayatına aşırı düşkünlük, ebedilik arzusunu tetikler.

İnsanda ebedi olmak, gibi bir istek hep olagelmıştır. Şeytan; insanlığın atası, ilk insan ve ilk peygamber olan Hz. Adem (as)'i de insandaki zaaf ile aldatıp bulunduğu makamdan etmişti. "Şeytan, kendilerinden örtülüp gizlenen çirkin yerlerini açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki : 'Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca sizin iki melek olmanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir.'" (Araf \20)

Ebedi olmak, sınırsız bir hayat sürmek insan için tatlı bir arzudur. Her gün ölüme şahit olmak bile bu arzunun önüne geçebilmiş değil. Ölümsüzlüğe ulaşmasa da ölümsüzmüş gibi yaşıyor insan. Ölümsüz olduğunu düşünen insan için merkezde, kendi nefsinden başka bir şeyin olması beklenemez.

Ben merkezli bir hayat anlayışı, dünyada egemen bir sistem olan kapitalizm ile ciddi biçimde uyum sağlayarak bencil, umursamaz ve fırsatçı bir insan tipi oluşturdu. Sermaye ve lüks yarışı öyle bir noktaya taşındı ki aslında muhtaç olanlar bile kendini bu yarışta hayal eder oldular.

Paylaşmak, yardımlaşmak, düşkünü kaldırmak, merhamet etmek, hak ve hukuku gözet-

Ölüm hakikati, mümin birey için belirleyici ve yönlendirici bir etkidir. Çünkü mümin birey, hayatın bu dünyadan ibaret olmadığını bilir ve iman eder. Bu iman gereği olarak Allah'ın ona lütfettiği malı, yine Allah'ın rızasını kazanmak için harcar. Biriktirmeye ve lükse tevessül etmez. Geçici olan dünya hayatına değil, ebedi olan ahiret yurduna yatırım yapar.

mek, komşu hakkı ve daha birçok insani erdem maalesef tedavülde kalmış durumda.

Dünyaya ölümsüzmüş gibi bağlanan insan, kendine ikram edilen nimetlere de bir o kadar bağlanıp onu sahiplendi. Kazandıkça daha fazla istedi, malını çoğalttıkça zalimleşti ve kendi tasarrufunda olmayan topraklara, mallara, canlara göz dikti. Yeryüzünde adaletsiz ve zulme dayalı sistemler kurdu.

Bu sistemde yaşayan insanların, mal mülk anlayışı tamamen kâr odaklıdır. Araç olması gereken dünya

metayı, amaç hâline gelir. Eşya, insanlara hayatı kolaylaştırmak ve hizmet etmek için yaratılmışken insan eşyaya hizmet eder olur. Roller tamamen değişir, hakikat makamında değerli olan, değer görmez, beşerî olan insani olana, bayağı olan erdemli olana tercih edilir. Değeri belirleyen ve ölçen terazi, kapital ve lüks olur.

Dünyevileşmiş insanların değer silsilesi böylece peşin ve hazırda bulunanı art arda dizerek ahiretteki nasibini yok eder.

İslam'ın değerler bütünü ise adalet, merhamet, paylaşma ve yardımlaşma, ben merkezli değil toplum merkezli düşünme ve hareket etme, iyiliği emredip kötülükten alıkoymak gibi birçok üstün vasfı barındırır.

Ölüm hakikati, mümin birey için belirleyici ve yönlendirici bir etkidir. Çünkü mümin birey, hayatın bu dünyadan ibaret olmadığını bilir ve iman eder. Bu iman gereği olarak Allah'ın ona lütfettiği malı, yine Allah'ın rızasını kazanmak için harcar. Biriktirmeye ve lükse tevessül etmez. Geçici olan dünya hayatına değil, ebedi olan ahiret yurduna yatırım yapar. Bu yatırımın ödemelerini dünyada iken Allah'ın (cc) öğrettiği yollarla gerçekleştirir.

Zekât, sadaka, kurban, infak ve daha birçok yol ile Allah'ı (cc) razı etmenin gayreti içindedir.

İslam'da bütün ameller, teslimiyet ve gönüllük esasına dayanır. Kuran-ı Kerim'de yüce Allah bu tutumu "takva" olarak adlandırır.

Takva ile yapılmayan her amel, her tutum eksik ya da marazlıdır, üstelik ilahi makamda bir karşılığı da yoktur.

"Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri rableri katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır." (Bakara \262)

"Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır." (Bakara\ 263)

"Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağanak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez) ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez." (Bakara \ 264)

Yine Hz. Adem (as) 'in iki oğlunun kıssasını örnek olsun diye anlatır Kuran-ı Kerim: "Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku. Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) demişti ki seni mutlaka öldüreceğim. Öbürü de Allah ancak korkup sakınanlardan kabul eder."

Korkup sakınmak, kabulün kriteridir. Allah'tan korkmak ve sakınmak takvadır. Takva ise yapılan amelin, infak edilen malın, zamanın, çabanın hatta bir tebessümün bile Allah (cc) katındaki değerine ölçü olandır. Yani amelin değerine, sahibinin takvası ölçüdür.

Bu açıdan baktığımız zaman İslam, bir sistem kurarak bunu kurumsallaştırıyor. Bu sistemde aldatmaca, torpil, rüşvet, peşkeş, gösteriş, desinler, israf ve adam kayırma gibi etkenler söz konusu bile olamaz. Çünkü ölçü takvadır. Takva ise bu dünya ile ahiret, Allah ile

kulları arasında bir köprüdür. Sisteme muhalif olan bu etkenlerin bulaştığı ameller, köprüden geçemez ve kabul görmez.

"Onların (kestiğiniz kurbanların) ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır ancak ona sizden sadece takva ulaşır." (Hac \37)

Allah'a (cc) ancak takva ulaşır. Çünkü takva, sadece ve sadece Allah'ın rızasına ulaşmak için yapılan amellerin sebebidir.

Takvanın üssü kalptir. Kalbe zorla bir şey yaptırılmazsın. Akıl ikna olup kendine bile muhalefet edebilir, dil yalan beyanda bulunabilir, eller ve ayaklar istemeyerek de olsa yanlış olana itaat edebilir, göz hoşlanmadığı şeylere bakabilir ama kalp bir şeyi istemiyor ve kabul etmiyorsa ona hiçbir şeyi zorla kabul ettiremezsin. İnsanın keskin duyguları, hep kalp merkezlidir. Sevgi, nefret, kin gibi duygular kalpte yuvalanır. Bu yüzden takva kalbe yerleşmedi mi ameller yüzeysel kalır. Kalp ile inkılap, aynı kökten gelir. Değişim ve dönüşüm, kalbin işidir. Yapılan iyi ameller ve davranışlar, kalpten gelmez ise bedende, dolayısıyla hayatta ciddi değişimler beklenemez. Bu yüzden takva, kalbin sevmesi ve özümsemesi dersek hata etmiş olmayız.

Kuran-ı Kerim'de münafık ve münafık huylular için yüce Allah şöyle buyurur: "De ki isteyerek ya da istemeyerek infak edin, sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fasıklar topluluğu oldunuz.

" İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir." (Tevbe \ 53-54)

Âlemlerin rabbi olan Allah (cc), bundan ötürü olsa gerek, her amelimizde takva ister.

İsmet Özel şöyle der: "Maalesef günümüzde el alem ne der, diye kahrolası bir putumuz var.

Yapılan her güzel amelin ardından başa kakma, desinler, gösteriş ya da ayıp olmasın gibi tabirler maalesef amellerin toplumda ve amelin sahibinde olumlu anlamda etkisinin olmasına birer engeldir.

İslam, inşaya bireyden başlar. Her bir bire-

yin aklına ve gönlüne hitap ederek bir anlam- lar ve değerler bütünü oluşturur. Bu değerleri benimseyen ve içselleştiren bireyler, toplumu oluşturduğu zaman o toplumda herkes birbirin- den gönüllü olarak sorumlu olur.

İslam medeniyetinde, paylaşmak ve yar- dımlaşmak kurumsal bir statüde bulunur. Bu medeniyetin temel mantığında insana, dünya nimetlerine ve ahiret hayatına büyük oranda yer verilir ve her birini diğerine nispet ederek aralarında mutlak imana dayalı bir bağ kurulur. Saydığımız üç etken, birbiri ile sıkı ilişki kurmak zorundadır. Baş aktör olarak mümin birey hem bu dünyada yaşadığı hayatın selameti ve hu- zuru için hem de bu dünyada ektiğini biçeceği yer olduğuna kesin bir imanla inandığı ahiret yurdu için Allah'ın (cc) belirlediği ölçülerde ha- reket eder.

Kuran-ı Kerim'de bu üç unsur için ne olup ne olmadığı hakkında ince ayrıntılara kadar açıklama yapılarak müminlerin tutumunun ne olması gerektiği belirlenmiştir.

En başta zikrettiğimiz gibi dünya hayatı ve süsü, müminler için bir imtihandır. Bu hayat- tan gelip geçen birer yolcuyuz. Ve bu kervan Allah'ın (cc) belirlediği zamana kadar yürüme- ye devam edecektir. Hiçbir misafir, konuk oldu- ğu meskeni sahiplenmemeli, en hafif tabir ile ev sahibine büyük bir saygısızlıktır bu.

Bizim olmadığına inanarak bakabilirsek emanetimizdeki malları gerçek sahibi olan için harcamak daha kolay olacaktır.

Üstelik yeryüzünde bu kadar zulüm ve hak- sızlık varken Allah (cc) tarafından sorumluluk yüklenen ve bu sorumluluğu alıp kabul eden bir müminin, olup bitene kayıtsız kalması mümkün olmamalı.

Aç ve muhtacın sesine kulak tıkamak, yer- yüzünü fesada boğan zalimleri görmezden gel- mek, misafir geldiği evin sahibiymiş gibi dav- ranmak, emanet verilene ihanet etmek, dünya ile ahiretin irtibatını kesmek kesinlikle mümin vasıfları ile taban tabana zıttır.

Müminler sadece vermek zorunda değildir, en güzelinden ve en sevdiğinden vermek zo- rundadır.

Bununla ilgili Kuran-ı Kerim'de birçok uyarı mevcuttur: "Sevdiğiniz şeylerden infak etme- dikçe asla iyiliğe eremezsiniz. Her neyi infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilir." (Al-i İmran \92)

"Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi ola- nından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alama- yacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır." (Bakara \ 267)

Dikkat edersek Allah (cc) alıcı taraf olarak kendini görüyor. Kişi, kendine layık görmediği bir şeyi Allah'a nasıl layık görebilir. Oysa Allah, hiçbir şeye muhtaç olmayandır.

Herkes tasavvur ettiği rabbe göre infak eder. Kiminden kabul olur, kiminden ise olmaz; bu yüzden, önce Allah'ı hakkı ile takdir etmek, gereği gibi tanımak çok önemlidir.

Özetle, yaşadığımız dünya ve zaman dili- minde egemen olan kapitalizm, insanı bencil- leştirerek sorumsuz birer birey hâline getirdi.

Müslüman toplumlar da kendilerine düşen payı aldı ve dünyevileşerek yüklendiği misyon- dan uzağa düştü.

Takvadan sıyrılmış amellerimizin, bize bir faydası olmuyor ne bu dünyada ne de ahirette.

İnfak etmek, bizi takvaya yaklaştırırken dünyevileşmekten koruyacak olan kalkandır. Dünyanın bazı yerlerinde insanlar açlık ve se- falet içinde iken diğer bölgelerde obezite ile mücadele ediliyorsa bunun sorgulanması, kim kimin hakkı olana çökmüş, kim kimin rızkına el uzatmış, kimler dünyayı kendi malı gibi gör- müş, bilinmesi ve buna karşı durulması gerek- mez mi?

Allah'ın yeryüzünde halife kıldığı kimseler, bu çarpık düzenle mücadele etmekle mükel- leftir. Unutulmaya yüz tutmuş insani değerleri, tekrar insanlığa kazandırmak, yine bu toplulu- ğun vazifesidir.

Amellerimizi takva ile Allah'tan (cc) umarak yaptığımız zaman kalplerde başlayan değişim Allah'ın izni ile vücut bularak toplum için de gözle görülecektir.

Dosya:

"KURBAN VE İNFAK BİLİNCİ"

Kulun Allah'a Olan İmanının Terazisidir İnfak!

Sercan AKBAYRAK
akbayraksercan@gmail.com

B i s m i l l a h i r -
r a h m a n i r r a h i m .
Elhamdulillahirabbilâlemin,
vessalatu vessalamu ala
rasulina Muhammedin ve
ala alihi ve sahbihi ecmain.
Emma ba'd.

İbadetlerin özü, taabbüdi nitelik ve yüce Allah'a kulluk bilinci taşıdığı gibi, sosyolojik ve ferdi ilişkiler ağını da esas almaktadır. İnfak ameli de mali bir dengenin üzerine kurulu olduğundan taabbüdi özelliğinden çok sosyolojik yönü daha ön plandadır.

İnfak, kişiyi toplum içerisinde sevdiiren en önemli âmellerdendir. Cömert olan birine karşı buğz edildiğini neredeyse hiç göremeyiz. Çünkü yüce Allah cömerttir ve cömert olanları sevdiği gibi, gök ve yer ehline de sevdirebilir. İnfak edenlerden ancak ve ancak İblis ve aveneleri nefret eder.

İnsan psikolojisinde infak, en zor amellerden biridir. Aynı zamanda da yüce Allah'ın en çok önem verdiği ameldir. Çünkü ihlaslı bir kalple

İnfak bilinci, İslami hedefler doğrultusunda bir davası olanı, hayale düşmekten kurtaracak olmalıdır. İnfak yoksa hiçbir çalışma, davet vuku bulamayacağı gibi, bir başarı da söz konusu olamayacaktır. İnfak yoksa davet, cihat olamaz!

beraber, salih bir karakter ancak ve ancak infak duygusuyla elde edilebilir. Samimiyetin bir yansımasıdır. Kalitenin bir ölçüsüdür. Amelin, imandan olan cüzlerinden biridir. Yüce Allah'ın "er-rezzak" olduğuna şeksiz şüphesiz iman etmenin bir tezahürüdür. İddiadan öte, tam bir teslimiyettir.

İnfak bilinci, İslami hedefler doğrultusunda bir davası olanı, hayale düşmekten kurtaracak olmalıdır. İnfak yoksa hiçbir çalışma, davet vuku bulamayacağı gibi, bir

başarı da söz konusu olamayacaktır. İnfak yoksa davet, cihat olamaz!

Dünya metası, bir kul için amaç değil, yüce Allah'a kurbiyet sağlama yolunda bir araç olmalıdır. Mal sevgisi, amaç olduğunda ahirete olan iman zayıflayacaktır. Çünkü amaç edinilen dünya malı, kulun kalbine tahakküm kurmuş olacaktır.

Mal, "meyletme" kökünden gelmektedir. Ya kalp, dünya malına doğru meyledecek ya

da dünya malı kalbe doğru meyledecektir. Ya fani olan dünyaya iman edecek ya da nimetleri hiç tükenmeyecek, baki olan "saadet yurdu" için çabalayacaktır. Saadet yurdunun anahtarı da yüce Allah'ın en sevdiği ve üzerinde çokça durduğu amellerden biri olarak "infak"tır. Kalp, dünya malına karşı duyduğu kaygı seviyesince hayırdan da mahrum kalacaktır.

Kişi, infak etmeyi arzula-
dığı an şeytanın radarına gi-
rer. Sadakayı malda azalma
olarak görebilir. Ama "**Sa-
daka, malı eksiltmez.**"¹

İnfak/sadaka ile mal, azalmaz bilakis artar. Bu artış ya miktarda ya da keyfiyette gerçekleşecektir. Yüce Allah, bazı durumlarda hiç beklenmeyen bir yerden bir rızık kapısı açabilir. Yüce Allah, kişinin malına öyle bir bereket bahşeder ki akıl bunu kavrayamayabilir. Herkesin şahit olduğu benzer durumlar eminiz ki vardır.

Kalp, infak gerektiren bir durum olduğunda binbir bahane öne sürebilir. Bu hastalığın tek bir ilacı vardır, o da cimriliğe karşı "infak" hasletini arttırmaktır. Kalbe vesvese geldikçe infak etmeye yönelinmelidir. İnfak, dünyaya meyletmekten kurtulmanın ve arınmanın en güzel yoludur.

İbn Mesut'un (radiyallahu anh) rivayet ettiğine göre, o şöyle demiştir: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "**Han-
giniz, mirasçısının malını kendi malından daha çok sever?**" Sahabiler dediler ki: "**Ey Allah'ın rasulü, elbette ki her birimiz, kendi malını daha çok sever.**" Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: "**Kişinin kendi malı (hayır yolunda harçayarak) önceden gönderdiği, mirasçısının malı ise geride bıraktığıdır.**"²

**Kimi vardır ki sahip oldu-
ğu malı, tamamen arzu-
larını tatmin için haram
üzere harcar. Bu şekilde,
yüce Allah'tan büsbütün
uzaklaşır. Sonuç itibariye-
le de böyle birine malının
vebal olmaktan başka
bir getirisi olmayacaktır.
Bunlar kâfirler, müna-
fıklar, küfür üzere olan
fasıklar zümresidir.**

Rasulullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) "cevami-ulkelim" olan güzel bir be-timlemeye şahit olmaktadır. Kişinin sahip olduğu mal, Allah için harcanıp önceden gönderdiği ve kıyamet gününde en zor anında bula-
cağı malıdır. Maldan geriye kalan ise mirasçılarıdır ve kişi, malın hesabını verirken geride kalanlar, afiyetle tüketirler.

Gaflet ehli odur ki hesa-
bı çetin olan dünyalık için,
geride kalanları sevindirip
kendisini mahvedendir. Mal,
eninde sonunda kendisinin
olmaktan çıkıp geride kalan-

ların eline geçecektir. Binaenaleyh kişi, malını -kimseyi mağdur etmeden- yüce Allah'ı razı edecek yerlere harcamalıdır. "**Ey Âdemoğlu! İnfak et ki sana da infak edilsin.**"³ Ya dün-yada ya da ahirette, miktarını sadece yüce Allah'ın bilebileceği misliyle infak... Altından ırmaklar akan cennetler.. Yüce Allah'tan her daim cenneti arzulayan bir kalbe sahip olmayı dileriz.

**"Onları hidayete erdirmek senin üzeri-
ne (bir vecibe) değildir. Velakin Allah te-
ala dilediğine hidayet nasip buyurur. Ve hayırdan her neyi infak ederseniz kendi nefsiniz için etmiş olursunuz. Ve siz an-
cak Allah tealanın rızası için infakta bulu-
nursunuz. Ve hayırdan her ne infak eder-
seniz size karşılığı ödenir ve siz zulme uğratılmayacaksınız."**⁴

Kimi vardır ki sahip olduğu malı, tamamen arzularını tatmin için haram üzere harcar. Bu şekilde, yüce Allah'tan büsbütün uzaklaşır. So-nuç itibariyle de böyle birine malının vebal ol-maktan başka bir getirisi olmayacaktır. Bunlar kâfirler, münafıklar, küfür üzere olan fasıklar zümresidir. Mallarını ya Allah'a harp etmek ya

1 Müslim, 2588.

2 Buhârî, 6442.

3 Buhârî, 5352, Müslim, 993.

4 Bakara, 2/272.

da dünya ehli olmaları hasebiyle yeyip tüketirler. Maazallah.

Kimi vardır ki mallarını, faydası olmayan yerlere harcar. Tüketimleri haram olmasa bile yine de bir yararı olmadığından kazanç sağlamayacaktır. Çünkü uhrevi bir niyet olmadığından böyleleri de malını zayi edenler konumunda olacaktır.

Kimi de vardır ki sahip olduğu dünyalığı, Allah'ın rızasına uygun bir şekilde, kendisini yüce Allah'a yaklaştıracak yerlere harcar. Böyle biri için *dünyalığı, tamamıyla hayırdır. Allah'tan, bu kişilerden olmayı dileriz.*

Adiy b. Hatim'den (radiyallahu anh) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur: **"Yarım hurma (sadaka) ile dahi olsa kendinizi ateşten koruyun."**⁵

Hadiste Rasulullah (sav), cehenneme karşı en etkili ilacın "infak" olduğunu belirtmektedir. Kimi zaman küçücük bir amel dahi sırf niyetin halis olmasından dolayı cehenneme karşı kalın olabilmektedir. Aynı zamanda yüce Allah için yapılacak olan hiçbir amelin küçümsenmemesi gerektiği anlatılmaktadır. Çünkü ahirette bizleri kurtaracak olan amelin, terazinin kefesinde ne kadar ağır basacağını bilemeyiz. Ayrıca bir amelin sonucunu belirleyen olgunun, niyet olduğu görülmektedir.

Kalp, amele hükmeder. Kalbin arınması, kişinin basiretinin ve ferasetinin de aynı oranda arınması demektir. *Şüphesiz ki kalbin arınması da «infak» ameliyesiyle doğru orantılıdır. Kalbi katılaştırmış olanların, infak bilincinden yerle gök kadar uzak ve cimrilik hasletine de bir o kadar yakın olduğu aşikârdır.*

Ebu Hureyre'den (ra) rivayet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur: **"Kulların sabahı gördüğü her gün, muhakkak iki melek iner. Bunlardan biri şöyle der: 'Allah'ım! Hayır yoluna harcayana (harcadığının) yerine başkasını ver!' Diğer ise şöyle der: 'Allah'ım! Malını esirgeyip cimrilik edenin malını telef et.'**⁶

5 Buhârî, 6023; Müslim, 1016.

6 Buhârî, 1442; Müslim, 1010.

Hadiste görüleceği üzere infak edilen şeylerin karşılığında başka şeylerin verileceği haberi vardır. Bu hadiste, malın telef olması için edilen dua, yüce Allah'ın insanoğluna bahşetmiş olduğu maldan, "farz" kılınmış olan payı infak yerine, cimrilik etmesinden dolayıdır. Yoksa burada melekler malı biriktirip elinde tutan herkese beddua etmektedir, manası kastedilmemektedir. Peki, malın telef olması nasıl gerçekleşecektir?

Dünya malı, maddi ve manevi olarak telef olabilir. Maddi olarak yangın, hırsızlık, kaybolma vb. felaketlerden dolayı yok olabilir. Manevi olarak da sahip olunan maldan bereketin alınmasıyla gerçekleşir. Bu en kötüsüdür. Kişi, elinde var olsa dahi o maldan bir hayır göremez. Sadece sahip olunan malla da sınırlı kalmaz. Yuvasında, ailesinde, çocuklarında, namazında, inancında bu bereketten yoksun kalacaktır. Huşu kaybı yaşayıp her şey onun için monotonlaşacaktır. Bu durumdan yüce Allah'a sığınınız.

Kulun kalbinde mal sevgisi ağır bastığında yakın körelip ahirete yönelik şevk, arzu zayıflayacak ve her türlü hayırdan mahrum olan bir gafile dönüşecektir. Kalbin dünyası tamamen "tül-i emel"e dönüşecektir. Dünyalık amaç, onun için tek gaye olacaktır. **"Allah yolunda infak edin! Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın."**⁷ Ayete dikkat ettiğimizde yüce Allah'ın azgın toplumları helak etmesinin sebeplerinden birinin de "infak" etmeyi terk etmeleri olduğunu anlıyoruz. Bu durumdan yüce Allah'a sığınınız.

İnfak, yüce Allah nezdinde o kadar mühimdir ki «gıpta» edilecek iki zümreden birini teşkil eder. "Allah'ın mal verdiği ve onu hak yolda harcamasını sağladığı kişi." Gıpta edilir, çünkü genel olarak zengin olan kişiler, azgınlığa sapar, bütün yönelişi eğlencedir ve fık u fücür işlerler. Sahip olunan servet, kişiyi saptırır. Ancak infak ehli, hayırdan başka bir şey için yaşamaz. O yüzden kendilerine gıpta edilir. "Mallarını, Allah yolunda harcayanların durumu, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak veren bir danenin

7 Bakara, 2/195.

durumuna benzer.»⁸ Böyle bir ecirle vadolunan birine gıpta edilmez mi? Yüce Allah, bizleri de bu amellere muvaffak kılsın.

"De ki şüphesiz rabbim, rızık kullarından dilediğine genişletir ve darlaştırır ve bir şeyden ne infak eder iseniz o, onun mukabilini verir ve o, rızık verenlerin hayırlısıdır."⁹ Kul, Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu malını, yüce Allah'ın razı olacağı yerlerde infak ediyorsa yüce Allah'ın vaa dine de güvenmelidir. Çünkü ayette, yüce Allah, onun karşılığını kesinlikle vereceğini belirtmektedir. Bu karşılığın ise misli mi yoksa katbekat fazlası mı olacaktır, bilemeyiz. **"Allah'ım! Başma gelen bu musibetten dolayı bana ecir ver ve o musibetteki kaybımın yerine daha hayırlı bir şey nasip et!"**¹⁰ Hadisinde de işaret edildiği üzere olumlu, olumsuz her şeyin karşılığında bir ecir bekleriz. Dolayısıyla infak etmekten korkmamalı ve İblis'in vesveselerine karşı uyanık olmalıyız.

İnfak hasassiyeti "anlık" olan bir duygudur. O an aklımızdan günümüz dünyasının Ebubekir'i, Osman'ı, Abdurrahman ibn Avf'ı (radiyallahu anhum) vs. olmak geçer ama ne hacet! Maalesef imanımız yetmez! O an "Onlar da insan biz de insanız." düşüncesinin bir yanılgı olduğunu anlayabiliriz. Evet, insan olarak aynı şekilde yaratıldığımızda müşterekiz. Ama bu kadar, ötesi yok. Keşke haddimizi bilebilsek! Kibrimizin esiri olmasak!

Biraz zaman geçtiğinde kalpteki infak ateşi sönebilir. Kalpleri, amalar sarmalar! Bazen öyle bir an olur ki ev, araba, kıyıda birikenler vs. gözden çıkarılabilir. Ama o an aklımıza; çocuklarımız, evlerimizin asla bitmek bilmeyen "asli" ihtiyaçlarımızın listesi vs. gelebilir.

Yüce Allah, insanoğluna malı, bir imtihan olmak üzere vermektedir. Acaba hayır üzere mi yoksa şer üzere mi olunacaktır? **"Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak birer fitnedir. Allah'ın katında ise büyük mükafat**

8 Bakara, 2/261.

9 Sebe, 34/39

10 Müslim, 918.

vardır."¹¹ Ayete dikkat ettiğimizde dünya metanın, çocuk nimetinin önüne geçirildiği görülecektir. Hâlbuki insanoğlunun nazarında çocuğa olan düşkünlüğün önüne hiçbir şey geçemez. Bu bizim bakış açımızdır. Hâlbuki yüce Allah'ın malı, mülke düşkünlük, çocuk sevgisinden de önce gelmektedir.

İblis, bazen bizleri çok basit bir nedenle bile infak amelinden uzaklaştırabilir. Lakin yüce Allah'ın rahmet ettikleri, kalplerini hayırla doldurdıkları müstesna. Yüce Allah'tan infak noktasında hızlı olabilmeyi dileriz.

Yüce Allah, şükreden bir kulundan bahşetmiş olduğu nimeti çekip almaz. Tabii imtihan olunması müstesna. Şükür, malın bereketli olmasındaki en büyük etkidir. Şükretmenin en güzeli, Allah için infak etmektir. Allah katında, amellerin en güzellerinden biri de, açlık dönemlerinde ve ihtiyacın en çok olduğu günlerde infak etmek ve yemek yedirmektir. Aç kalmış birini doyurmak, yüce Allah katında o kadar önemlidir ki bizatihi "ayet" indirmiştir: **"Yahut aç, açık bir yoksulu doyurmaktır."**¹² İnfak etmenin türlü türlü çeşitleri vardır. Yeter ki kulun kalbinde, infak bilinci yeşersin.

Hiçbir üzüntü belirtisi olmadan bilfiil isteyerek ve gönül rahatlığıyla verilmiş olan sadaka, infak; imanın alametlerindendir. **"O müttakiler ki gayba inanırlar, namazı da doğruca kılarlar ve kendilerini merzuk ettiğimiz şeylerden de infakta bulunurlar."**¹³

İstemeyerek ve zorlanarak verilen sadaka ise münafıklığın alametidir. Yüce Allah, münafıklar hakkında şöyle buyurmaktadır: "İnfaklarının kabul olunmasına engel olan tek şey; onların Allah'a ve rasulüne karşı kâfir olmaları, namaza yalnızca tembellik içinde gelmeleri ve ancak isteksiz bir şekilde infak etmeleridir."¹⁴

Velhamdü lillahirabbilâlemin. Selam ve dua ile.

11 Tegabûn, 64/15.

12 Beled, 90/14.

13 Bakara, 2/3.

14 Tevbe, 9/54.

Dosya:
"KURBAN VE İNFAK BİLİNCİ"

Yolların Ayrımı

Rüveyde Bera PALA

M ü s l ü m a n ı n hedefi ahiret olduğundan ve dünyalık şeyler için kendisine verilen hayatı savurmadan yaşadığından infak etmek, sorumlulukları arasında ilk sıralarda yerini almaktadır. Dünyayı fani kılan da İslam'ın verme emridir. Vermek, insanda bulunan maddi ve manevi yükleri azaltırken bir yandan da insanın boşluğa düşmesini engellemektedir. Dünya, boşluğa düşenlerin mekânıdır. Bu mekândan kurtulmak içinse fazlalıklardan aklanılmalıdır.

Allah, kullarını belli bir düzen içerisinde yaratmış, onlardan da bu düzenin devamlılığı için çaba sarf etmelerini istemiştir. Şüphesiz ki düzen, -daha doğrusu İslami düzen- toplum içerisinde bulunan dengesizlikleri, çarpık zihinleri ve batıl sözleri yok etmekle başlar. Bunlar yola konduğunda ise insanların durumlarını

Allah, kullarını belli bir düzen içerisinde yaratmış, onlardan da bu düzenin devamlılığı için çaba sarfetmelerini istemiştir. Şüphesiz ki düzen, -daha doğrusu İslami düzen- toplum içerisinde bulunan dengesizlikleri, çarpık zihinleri ve batıl sözleri yok etmekle başlar.

belli bir nizama oturtacak konulara giriş yapılmalıdır. Çünkü yeryüzü, asla adalet üzerine kurulu değildir. Bir yerde amaçsız sevinçlerin karşı konulmaz kahkahaları yükselirken bir başka yerde yaşama tutunmaya çalışan fakat ölümden farksız bir hayatı kucaklayan insanlar bulunmaktadır. Bu denli zıtlıkları içinde taşıyan dünyayı adaletli, düzenli, neşeli ve hür bir evren olarak tanımlayamayız. Onun büyüklüğü, kimilerine dar gelirken kimileri için

eşsiz büyüklükte bir nimettir. İşte, eşitsizliğin mimarı olan bu küre, insanları birbirinden ayrı kılmakta ve onları bir araya getirecek ya da belli çerçevede birleştirecek güce sahip değildir. Ancak dünyadan soyutlanıp kendi nizamını oluşturan ve kanunlarını hak dine göre yazan kimseler başka. Onların başına geçtiği dava, bir nevi kurtuluşları olacak; peşinden gelenler ise

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
 أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
 وَلَسْتُمْ بِعَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ

Nuh'un (a.s.) gemisindeki insanların takipçisi olacaklardır.

Bahsettiğimiz düzen, elbette bir anda ortaya çıkacak değildir. Allah'ın kullarına sunduğu fırsatlar, bu sistemin tohumları mesabesindedir. İşte bu fırsatlardan biri de infak ve infaka kapı açan kurban ibadetidir.

Müslüman, bulduğu nimetleri değerlendirirken veya paylaşma yoluna giderken her daim rabbinin rızasını elde etme ümidinde olmalıdır. Zira onun bu âlemdeki amacı; ona ulaşmak, onun dinini yaşamak ve dinine layık gördüğü önderlerin izini takip etmek, dünyada ve ukbada yüce dine dair ne varsa bilmek, ilimden uzak kalmamak, emirleri bir nişan olarak taşımaktır.

İnfak, İslam toplumunu birliğe taşır, mazlumun varlığını hatırlatır, kardeş olma bilincini açılır. Ona tutunmak, ahireti hatırlatır ve dileyen herkese azık oluşturma imkânı verir. Belli gün ve vakitlere fazilet tohumları eken İslam, infak emriyle de insanı bambaşka nimetlere sürüklemektedir. Vermek, gönle su serpen duygular oluşturur ve kişiyi ecir yollarına sevk eder. Her yönden fayda barındıran bu eylem, dalga dalga topluma yayılmalı, İslam'ın tasvir ettiği kardeşlik dosdoğru kavranmalıdır. Kur'an'ın hakkıyla yaşaması ve varlığının arka

planda kalmaması için bu, şarttır. Onun namaz emri olduğu gibi, infak emri de vardır. Bir emri alıp, hayatımızda yerli yerine oturtup diğerini görmezden gelmek mümkün değildir. Bu, mümin anlayışına terstir.

Saf saf olmak, bizlerin yegâne gayesiyken sık sık parçalanmanın eşiğine gelmekteyiz. Gayesini yitirmiş milletler tökezlerken bizlerin onlardan farkı olmalı değil mi? Alevi şiddetli ateşler, onları çepeçevre sararken bizi kurtaracak olan nura, koşarak gitmemiz gerekmez mi? Arayış içinde olduğumuzu sanıyoruz ama bir bir kaybediyoruz içimizdeki heyecanları. Onlar yok olurken de benliğimiz yerle bir oluyor. İncamız, meselemiz ve özümüz terk ediyor ruhumuzu. Hâlbuki kullar, ilahlarının kendilerine dünya ve ahiret mutlulukları için şart koştuğu şeyleri kaçırmamalı. Akli başında bir mümin; hükmü, dünyalıkların eline vermemeli. Zira dünyaya sarılanın bedeni yara içerisinde, ruhu ise pişmanlıklar denizinde mahsur kalır. Hiçbir sevinç dünyaya layık değildir. Tümünü ahirete saklamalı. İnfak yollarını kaçırmadan selim bir kalp ile adımlarını atmalı.

Dosya:
"KURBAN VE İNFAK BİLİNCİ"

İbrahim Olmak: Kurban ve İnfak

Zeynep KOÇ

İnsanlık tarihi boyunca insanlar, yaşamı anlamlandırmaya çalışmışlardır. Bu sebeple de insanlar, çevrelerinde olup biteni inanç üzerinden açıklamışlardır. Tanrı, insan ve dünya arasındaki ilişki yalnızca yaşamı anlamlandırmakla kalmayıp beraberinde bazı ritüelleri de doğurmuştur. Kendisine verdikleri için, tanrıya şükretmek veya ondan bir istekte bulunabilmek için çeşitli yollara başvurmuşlardır. Bunlardan biri de kurban ritüelidir. Dolayısıyla da tarım ürünlerinden hayvana kadar hatta insanın kendisinin tanrıya sunulması fikri, oldukça eskiye dayanır. Bunlar yaşamın bir bedeli, arınma, savaşa hazırlık, kozmik yenilenme ve ilahi lütufa erişme gibi maksatlarla sunulan adaklardır.¹ Bu maksatlar, insanın evrene bir müdahalesi ya da tanrı ile bir tür pazarlık gibi görünür.

...yakan ateş Hz. İbrahim'e serinlik oluvermiştir. Mucizelerin üstünü örten nedensellik perdesi, artık bu olayda söz konusu değildir. O perdeyi ateş yakmıştır. Hakikati gizleyen perdeler kalkmış ve Hz. İbrahim o hakikati haykıran yeni bir dili duyurmuştur. İbrahim'i değil, perdeleri yakan bir dil...

Nitekim kişi, kudret sahibine sözde veya hakiki manada *temellük ettiklerini*, bir karşılık bekleyerek sunar. Böylece kudret sahibi, o kişi için yapar ve insan, dünyada güç sahibi olur, egemenliğini genişleterek temellük nesnelere artırır. Oysaki kurbanın, samimiyet ve teslimiyetin bir göstergesi olarak kişinin tam manasıyla *kendinden vermesi* anlamına gelmesi gerekmez mi? Bu noktada infak kavramını incelemekte fayda vardır.

Sözlükte "tükenmek, tamamlanmak, son bulmak" manasındaki "nefk" kökünden türetilen infak "bitirmek, yok etmek, yoksul düşmek" gibi anlamlara gelirse de daha çok "para veya malı elden çıkarmak" manasında kullanılmaktadır. Dinî, ahlaki bir terim olarak genellikle "Allah'ın hoşnutluğunu elde etme amacıyla kişinin, kendi servetinden harcama yapması, muhtaçlara aynı ve nakdi

1 Şinasi Gündüz, Dünya Dinleri, İstanbul: MîleNihal Yayınları, 2021, s.58-59.

yardımda bulunması" demektir.² Diğer kurban fikirlerine nazaran İslam medeniyetinde maksadın, Allah'ın hoşnutluğunun elde edilmek olduğu görülür. Ancak bu hoşnutluk, yukarıda ifade edildiği gibi fırsatçı ve faydacı bir hoşnutluk değildir. Peygamber hayatlarının bir hakikat medeniyeti olduğu düşünüldüğünde "kurban" ve "infak" kavramlarını bizlere hatırlatan Hz. İbrahim'e bakmak, meseleyi zihinlerde apaçık ortaya koyacaktır.

Hız. İbrahim'in ateş imtihanı, onun kurbanla alakalı kıssasının diğer yüzüdür. Nitekim Kur'an'da bu imtihanı, Hız. İbrahim'in teslimiyeti ve Allah'ın yardımı çerçevesinde okumak mümkündür. Kavminin putlarını kıran İbrahim, ateşe atılarak cezalandırıldığında onun muvahhitliğine ve teslimiyetine karşılık Allah: "Ey ateş, İbrahim'e serin ve selamet ol!" buyurdu.³ Ateşin yakmadığı bu mucizevi olay, esasında aklın almadığı bir örnektir. Bu zamana kadar yakan ateşin amel etmeyişi, akla durgunluk verir ve elbette bu sebeple bir mucize olarak kabul edilir. Fakat insan, yaşamı anlamlandırırken bu zamana dek gözlemediğini bir zorunluluk olarak benimser. Oysaki tümevarımdan ileri gelen zorunluluk, Avustralya'da rastlanan siyah bir kuğu örneğiyle yanlışlanmıştır.

Gazali, bilim camiasının hâlâ bir cevap bulamadığı bir sorunsal ortaya atmıştır. Gazali'nin ifadeleriyle "Tabiatla süregelen düzende alışkanlık sonucu olarak sebep ile sebepli arasında var olduğuna inanılan ilişki (iktiran), bize göre zorunlu değildir."⁴ Yani "bir şeyin yanında var olmak" zorunlu olarak onunla olmayı gerektirmez. Bu demektir ki peş peşe gelen ve hep böyle olduğu için zorunluluk atfedilen olayların kaynağı, o olaylar arasındaki ilişki değil, zihnimize kurduğumuz ilişkişel alışkanlıktır. Gazali buna, pamuk ve ateş örneğini verir. Pamuğun ateşte yanması, yanmanın ateşle birlikte oldu-

ğu fikrini verir. Fakat Gazali, bu durumda yanmanın tek sebebinin ateş olamayacağını belirtir. Dolayısıyla her bir sebep ve sebepli arasında da bir mucizenin varlığına kapı aralanacaktır.

Gazali'nin ateş ve pamuk izahında olduğu gibi, yakan ateş Hız. İbrahim'e serinlik oluvermiştir. Mucizelerin üstünü örten nedensellik perdesi, artık bu olayda söz konusu değildir. O perdeyi ateş yakmıştır. Hakikati gizleyen perdeler kalkmış ve Hız. İbrahim o hakikati haykıran yeni bir dili duyurmuştur. İbrahim'i değil, perdeleri yakan bir dil...

Gerçek inanış ve samimiyetin göstergesi, yaktımayan ateş demiştik, kesmeyen bıçağa gelince Sezai Karakoç, *Yitik Cennet* adlı eserinde olayı şu şekilde değerlendirir: "Hız. İbrahim, İsmail, bıçak ve kurban. Bunlar bir tragedyanın kahramanları değildir. Bu öykü bir alın yazısı öyküsü değil; bir irade, gönül imtihanının hikâyesidir."⁵ Diğer yandan yaşamın her döneminde, samimiyetin ve teslimiyetin sınıandığı bıçak ve kurban modeliyle karşılaşılır. Hatta hakikat ehlinin dünya hayatında infak yaklaşımı da böyledir. Yalnızca onun hoşnutluğunu vurgulayan her türlü teslim ediştir.

Sonuç olarak nedenselliğe bakıp mucizeyi, dünyaya bakıp Allah'ı unutmamak gerekir. İnsanın temellük ettiği şeylerin, onun mülkü olmadığını şuurlunda olunması gerekir. Nitekim infak ve teslimiyet arasındaki bağı doğru kavramak ve kendinden vermenin, kendini vermekle ilgili olduğunu görmek oldukça mühimdir. Bilhassa İbrahim olmak gerekir. Sezai Karakoç'un deyişleriyle ateşin sende yakacak bir şey bulamaması gerekir.⁶ Bu yüzden insana öz yurdunu anımsatan İbrahim dilini konuşmalı ve hakikatin nurunu açığa çıkaran ateşle ruhlar eğitilmelidir.

2 Mustafa Çağrırcı, TDV "İnfak" maddesi.

3 Enbiyâ, 21/69.

4 Gazzâlî, *Filozofların Tutarsızlığı*, Türkçesi: Mahmut Kaya ve Hüseyin Sarıoğlu, Klasik: İstanbul, 2005, s. 166.

5 Sezai Karakoç, *Yitik Cennet*, İstanbul: Diriliş Yayınları, 2021, s.71.

6 Sezai Karakoç, *Yitik Cennet*, s.54.

Zalim ve Zulüm

Emrah DOĞRU

Zalimi kısaca şöyle açıklayabiliriz: Rabbimiz pek çok ayetinde kendisine iman etmeyen, resulünü kabullenmek istemeyen, Kur'an'a tabi olmayan, emir ve yasaklarına uymayan ve kötülük yapan, kimsesiz ve güçsüzleri ezen kimseleri "zalim" diye isimlendirmiştir.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler! Kendisinde artık alışveriş, dostluk ve kayırma bulunmayan gün (kıyamet) gelmeden önce, size verdiğimiz rızıktan hayır yolunda harcayın. Gerçekleri inkâr edenler elbette zalimlerdir." (Bakara 254)

Zulüm ise kısaca şöyledir: En büyük zulüm Allah'a şirk koşmak, ortak isnat etmektir. Her türlü haksızlık, bir çeşit zulümdür. Haksız yere başkasının malını almak, sahiplenmek, ırzına satışmak, zulümdür. Yalan, yemin ile veya helal olmayan herhangi bir yolla insanların hakkını

...yakan ateş Hz. İbrahim'e serinlik oluvermiştir. Mucizelerin üstünü örten nedensellik perdesi, artık bu olayda söz konusu değildir. O perdeyi ateş yakmıştır. Hakikati gizleyen perdeler kalkmış ve Hz. İbrahim o hakikati haykıran yeni bir dili duyurmuştur. İbrahim'i değil, perdeleri yakan bir dil...

almak, zulümdür. Günah ve düşmanlık, birer zulümdür. Haksızken kendini haklı gösterip başkasını haksız göstermek için çekişmek ve karşısındakini aşağılamaya çalışmak, zulümdür. Yollarda oturmak ve oralara eşya koymak suretiyle insanların geçişini zorlaştırmak ve insanları çekiştirmek tam bir zulüm ve eziyettir.

Ebu Hureyre (ra)'den rivayet edildiğine göre, Efendimiz (sav) şöyle buyurdu: "Kimin üzerinde din kardeşinin ırzı veya

malıyla ilgili bir zulüm varsa altın ve gümüşün bulunmayacağı kıyamet günü gelmeden önce o kimseyle helalleşsin. Yoksa kendisinin salih amelleri varsa yaptığı zulüm miktarınca sevaplarından alınır, (hak sahibine verilir.) Şayet iyilikleri yoksa kendisine zulüm yaptığı kardeşinin günahlarından alınarak onun üzerine yükletilir." (Buhari, Mezalim 10, Rikak 48)

Rabbimiz bizleri bu kötü sondan uzak

eyesin.

Zulüm, kelime olarak adaletin zıttıdır. Adalet ise her şeyi olması gerektiği gibi, yerli yerinde yapmaktır.

Zulüm; kula, kul olmak ve Allah'a kul olmaktan uzak durmaktır. Yani şirk ve küfürdür.

Sadece Allah'a kul değilse bir insan, Allah'ın görmek istediği bir konumda değilse bilirsiniz ki bu tür kişiler, bu sefer de zalim olmaktadır.

Yani Allah'a, baştan sona tüm ilahlık hakları verilmesi gerekirken bir kısmının Allah'tan alınıp bir beşere verilmesi, şirktir ve en büyük zulümdür.

Ebu Davud'da Hz. Enes (ra) efendimizin rivayet ettiği bir hadislerinde sevgili peygamberimiz şöyle buyurur: "Zulüm üçtür. Bir zulüm vardır ki Allah onu bırakmaz. Birini mağfiret eder, diğerini ise mağfiret etmez. Mağfiret etmediği zulüm, şirktir. Allah onu mağfiret etmez. Allah'ın mağfiret ettiği zulüm ise kulun kendisi ile Rabbi arasındaki zulümdür. Bırakmadığı zulüm ise kısıstır. Bazılarının hakkını bazılarından almasıdır."

Burdan anlıyoruz ki rabbimizin kesinlikle başlamayacağı zulüm, şirktir. Rabbimiz kitabında şöyle buyurmaktadır: "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla başlatmaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için başlatır. Allah'a ortak koşan kimse, büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur." (Nisa 48)

Ayette de açık ve net olarak anlıyoruz ki rabbimiz, sadece şirki affetmiyor, diğer günahları ise dilediğine başlatılacağını anlıyoruz.

Bir de kişinin kendi kendine yaptığı zulüm vardır. Onu da şu şekilde açıklayabiliriz: Allah, namaz kıl diyor, kılmıyor, oruç tut diyor, tutmuyor; zekât ver diyor, vermiyor; içki içme diyor, içiyor; faiz yeme diyor, faiz yiyor; tesettürsüz dışarı çıkma diyor, dışarı çıkıyorsa bunlar, kişinin kendine yaptığı zulümlerdir. Rabbimiz, kendisine karşı işlenmiş bu zulümleri, dilerse affeder, dilerse affetmez. Bu da rabbimizin dileyip dilememesine bağlıdır. Şöyle

bir örnek verebiliriz: Ölen birinin üzerinde hem kul hem de Allah hakkı varsa ilk önce kul hakkı ödenmelidir. Çünkü Allah zengindir, Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Sadece Allah'a istiğfar etmek, yalvarmak, yakarmak, "Sen zenginsin, sen affedicisin." deyip acizliğini ortaya koyunca rabbimiz, hemen başlatılacağını söylüyor ve sözünden kesinlikle dönmez. Bakın şu ayette rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. Ona iman edin ki Allah da sizin günahlarınızı kısmen başlasın ve sizi acı bir azaptan korusun." (Ahkaf 31)

Ayetten açık ve net anlaşılıyor, "Allah'ın davetçisine icabet edin." diyor rabbimiz. "Kullara kulluk etmeyin, resulümün öğrettiklerini hayatınıza geçirin ki ben sizin günahlarınızı affedeyim." diyor.

Zulümlerden birkaç örnek verirsek Müslüman'ın malını mülkünü gasp etmek ve onu çaresiz bırakıp topraklarını, değerlerini, ırzını hiçe sayıp onlara saldırmak, aşağılık bir zulümdür. İsrail'in Filistinli kardeşlerimize şu anda yaptığı zulümleri yazmaktan çekiniyorum. Zalim, zalimliğini malesef yapıyor. Zalime sesiz kalan, ses çıkarmayan Müslüman ülkeler de maalesef zalim İsrail kadar, zalim kategorisine girmektedirler. Çünkü zalim, siyonist İsrail, masum sivilleri katlederken hiç bir Müslüman ülke harekete geçmedi. Çocuklar katledilirken, hanım kardeşlerimizin namusu kirletilirken, çocuklar açlıktan feryat ederken hiçbir Müslüman ülke harekete geçmedi. Araplar tamamen zalimin yanında yer aldı ve umurlarında olmadı.

Efendimizin şu hadisi çok dikkat çekici: İsrailoğullarında ilk bozulma nasıl başladı?

İbn Mesut'an (ra) rivayet edildiğine göre Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur: "İsrailoğulları arasında bozgunculuk ilk defa şöyle başladı: Onlardan biri, (günah işleyen) birine rastlayınca 'Be adam, Allah'tan kork, yapmakta olduğun işi bırak, zira o iş sana helal değildir.' derdi. Ertesi gün yine o adama, aynı iş yaparken rastlar fakat o adamla yiyip içmekten

ve onunla oturup kalkmaktan çekinmezdi. Onlar böyle yapınca Allah teala kalplerini birbirine benzetti. Sonra İsrailoğullarından inkâr edenler, Davut ve Meryemoğlu İsa'nın diliyle lanetlendiler. Çünkü onlar isyan etmiş ve hadlerini aşmışlardı. İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmamışlardı. Yaptıkları, ne kötüydü. Onlardan birçoğunun, inkâr edenleri dost edindiklerini görürsün. Nefisleri, kendilerine ne kötülükler yaptırmış,

Allah da bu yüzden onlara gazap etmiştir. Onlar azap içinde ebedi kalacaklardır. Eğer Allah'a, Peygamber'e (sav) ve ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onların çoğu fasık kimselerdir." mealindeki ayeti okudu, sonra da şöyle buyurdu: "Hayır, vallahi ya iyiliği emredersiniz ve kötülükten sakındırarsınız; zalimin zulmetmesine engel olur, onu hakka çevirir ve hak üzerinde durdurursunuz ya da Allah kalplerinizi birbirine benzetir; sonra sizi de İsrailoğullarını lanetlediği gibi lanetler." (Ebu Davud, Melahim, 17)

Günümüze baktığımızda Siyonist işgalciler zulme devam ediyor ama Müslümanlar izlemeye devam ediyor. Onların ürünlerini almaya devam ediyor, boykotu önemsemiyor yani her alınan İsrail ürününün bir Müslüman'ı katlettiğini umursamadan yaşamaya devam ediyorlar. Zalim İsrail'e destek olmaya devam eden Müslüman ülkeler, bu zulmü durdurmaya yeltenmiyor, harekete geçmiyorsa hadisin sonunda şöyle söylüyordu Efendimiz, "Allah kalplerinizi birbirine benzetir, sonra sizi de İsrailoğullarını lanetlediği gibi lanetler." Sessiz kalanlar, duymayanlar, görmezden gelenler hadisin muhatabıdır; hesap gününde Allah'a

Bir de kişinin kendi kendine yaptığı zulüm vardır. Onu da şu şekilde açıklayabiliriz: Allah, namaz kıl diyor, kılmıyor, oruç tut diyor, tutmuyor; zekât ver diyor, vermiyor; içki içme diyor, içiyor; faiz yeme diyor, faiz yiyor; tesettürsüz dışarı çıkma diyor, dışarı çıkıyorsa bunlar, kişinin kendine yaptığı zulümlerdir.

nasıl hesap vereceklerini düşünsünler.

Nefislerine uyup zulmedenleri de şöyle sıralayabiliriz:

- Haksız yere cana kıyan, onu sakat bırakan
- Bir Müslüman hakkında gıybet eden, olmayan bir şeyi varmış gibi anlatan, iftira eden, onu küçük düşüren
- Namuslu kadınların ve erkeklerin mahremiyetine dil uzatan, onları toplumda değersizleştiren veya elinin altındakilerinin din eğitimleriyle ilgilenmeyen

- Kur'an'la tanıştırmayan
- Peygamberle tanıştırmayan
- Bayanların saçlarını zorla açtıran
- Namaz kılınmasına engel olan
- Giyim kuşamda çıplaklığı teşvik edip Allah'ın emirlerini kötü gösteren
- Dinde olmayanları varmış gibi gösteren yani bidatlere kapı açan
- Oruç tutanların karşısında yiyen içen, Allah'ın emirlerini hiçe sayan gibi...

Bunları çoğaltabiliriz, bu tip şeyleri yapanlar, yaptıranlar da zalimdir ve nefislerine zulmetmişlerdir, insanların haklarına girmişlerdir. Böyle yapan kişiler, haklarına girdikleri kişilerden helallik isteyip daha sonra da tevbe edip Allah'tan bağışlanma dilemelidirler. Ölmeden önce her zaman vakit vardır. Nitekim olaya şu açıdan da bakmalıyız: Kişi namaz kılar ama gıybet de ederse; iyiliği emreder, kendi yapmazsa; faizin haram olduğunu söyler, kendi faizli işlerle meşgul olursa; tesettürlü olmayı söyler, kendi yapmazsa; yalan söyleyen Allah sevmez, deyip kendi yalan söylerse; kul hakkından bahsedip kendisi kul hakkına dikkat

etmezse; zinanın haram olduğunu anlatıp kendini açık saçık diziler, filmler izlemekten menetmezse; kadınlarla konuşma esnasında cıvık hareketler sergilerse; en büyük zulüm şirkettir, deyip Allah'ın yasaları karşısında tağutların safında yer alır, onları destekleyip gündemleştirirse ve onların ilerlemesi için çalışırsa; Müslüman üç günden fazla küsemez, küsmek haramdır, deyip kendi akrabalarıyla, arkadaşlarıyla senelerce küs durursa; Müslüman zanda bulunmaz, deyip kendi zan içinde yaşayıp nefisini şeytana teslim ederse kendisinin zalimi olup gerçekten zulmetmiş olacaktır. Bakın Efendimiz (sav) bu konuda ne diyor: "Ebu Hureyre (ra)'den rivayet edildiğine göre, Rasulullah (sav), müflis kimdir, biliyor musunuz, diye sordu. Ashap, bizim aramızda müflis, parası ve malı olmayan kimsedir, dediler. Rasulullah (sav), şüphesiz ki ümmetimin müflisi, kıyamet günü namaz, oruç ve zekât sevabıyla gelip fakat şuna sövüp buna zina isnat edip, şunun malını yiyip, bunun kanını döküp, şunu dövüp, bu sebeple iyiliklerinin sevabı şuna buna verilen ve üzerindeki kul hakları bitmeden sevapları biten, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilip sonra da cehenneme atılan kimsedir, buyurdular. (Müslim, Birr 59. Tirmizi, Kıyamet 2)

Ne kadar dehşet verici bir hadis, tüm işlediğimiz sevaplar, kayboluveriyor. İyiliği emredip kendisi yapmayanlar, sifıra iniveriyor ve orada çaresiz kaliveriyor. Bu dünyada paramızı, makamımızı kaybedebiliriz, zor duruma düşebiliriz. Burada kurtuluşumuz var, tekrar çalışıp tekrar para kazanırız, tekrar bir yerlere gelebiliriz. Şunu unutmayalım, gerçek müflis bu dünyada iflas eden değil, ahirette iflas edip cehenneme yuvarlanan kişidir. Sevaplarımızı başkalarına, yani günahkârlara

Cimrilik, bencillik kötü bir hastalıktır. Cimri kimseler, parasını kesinlikle kimseye infak olarak vermez. Zekât vermeye de yanaşmaz. Zulüm altında olan Müslümanlar da cimrilerin umrunda olmaz.

kaptırmamalıyız. Allah'ın emirlerini anlatıyorsak bu iş sadece anlatımda kalmamalı, amel olarak hayatımıza geçmeli. Rabbim bizleri bu kötü sondan muhafaza eylesin.

Efendimiz başka bir hadislerinde de şöyle buyurmaktadır: "İki haslet vardır ki bunlar asla bir müminde toplanmaz: cimrilik ve kötü huy." (Tirmizi Ebu Sait'ten)

"Cimrilikle iman, bir kalpte bulunmaz." (Nesai)

Cimrilik, bencillik kötü bir hastalıktır. Cimri kimseler, parasını kesinlikle kimseye infak olarak vermez. Zekât vermeye de yanaşmaz. Zulüm altında olan Müslümanlar da cimrilerin umrunda olmaz. Bunun içindir ki Kur'an'ı Kerim'de, infakın tavsiye edildiği ayetlerin birçoğunda cimrilikten sakındırıldığını görmekteyiz.

Efendimiz başka bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz ki haksız olarak Allah'ın malını kullanan kimseler, kıyamet gününde cehennemi hak ederler." (Buhari Hums 7)

Devlette haksız yere para kazanmak, mal ve mülk sahibi olmak, kendi hakkı olmayan eşyaları başkalarına hediye etmekte zalimlik. Çünkü kamunun mallarında, toplumun her ferдинin hakkı vardır, dolayısıyla bunlar kul hakkıdır. Allah'ın yasalarının hâkim olmadığı her yerde, bu tip haksız kazançlar maalesef görülmektedir. Rabbimiz bizlere, İslam'ın sancağı altında yaşamayı nasip etsin, zulmeden kimselere bizleri muhtaç etmesin. Amin. Esselamu Aleykum verahmetullah

Faydalanılan Kaynaklar:

- Yüce kitabımız, Kur'an-ı Kerim
- Besair'ul-Ehadis (Ali Küçük)

Kıbrıs'ta Siyonist İşgal - III

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Siyonistlerin asıl amacı adayı, Kıbrıs'ı, bütünüyle ele geçirerek Siyonist İsrail'e bağlı uydu bir devletçik kurmaktır. Bu nedenle de uzun zamandan beri faaliyetlerini sınırsızca devam ettirmektedirler. Yahudilerin bu faaliyetleri, Türkiye'de 2009 yılı itibarıyla duyulmaya ve basında da yer almaya başlamasına rağmen gerekli hassasiyet gösterilmemiştir. Şimdilerde yani "Bad'el harâb'ül Basra"/"Bad'el harâb'ül Bağdat" olduktan sonra az da olsa ilgi duyulmaya başlanmıştır. Nitekim 2024 yılı bütçe görüşmelerinde konuşan Dışişleri Bakanı Hakan Fidan -eksik ve yanlış da olsa- İsrail vatandaşlarının Kıbrıs'ta mülk alımında 12. sırada yer aldığını söylemek suretiyle¹ sanki konunun korkutacak boyutta olmadığını söylemek istemiştir. Oysa KKTC'de kurulan yüz-

1 <https://www.cnnturk.com/dunya/mit-takibe-aldi-ingiliz-iran-ve-israil-vatandaslari-var-konu-kkctc>: Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, bu bilgisi eksik ve yanlıştır. Çünkü bu bilgi sadece İsrail pasaportu taşıyan Yahudilerle ilgilidir. Dolayısıyla Kıbrıs'ta mülk alımında 12'inci sıraya kadar olanlar ise Ukrayna, Rus, İran, Polonya, Türkiye ve diğer ülke pasaportu taşıyan Yahudilerdir.

Siyonistlerin amacı, sadece KKTC tarafı olmayıp bütünüyle adayı ele geçirmektir. Bu amaçla da zaman içerisinde Kuzey Kıbrıs'ın Türk nüfusunun Türkiye'ye, Rumların da -muhtemelen- Yunanistan'a göç etmesini sağlayarak adayı tamamen Yahudileştirmektir.

lerce şirket, alınan binlerce dönüm arsa ve inşa edilen on binlerce bina, Siyonistlerin amaçlarına yaklaştığını göstermektedir. Siyonistlerin nüfus yoğunluğu da gittikçe artmış, yeni yerleşim alanlarında nüfusun %95'i Yahudilerden oluşur hâle gelmiştir. Nitekim Kıbrıs Rum kesiminde yayınlanan Alithia gazetesinin, yarın müzakere masasına oturmamız gerekirse karşımızda muhatap olarak Kıbrıslı Türkler yerine İsrailileri, Rusları, Ukraynalıları ve İngilizleri bulacağız, demesi çeşitli ülkelerden gelen Yahudilerin nüfus yoğunluğunun ulaştığı boyutu göstermektedir. Gerçi Siyonistlerin amacı,

sadece KKTC tarafı olmayıp bütünüyle adayı ele geçirmektir. Bu amaçla da zaman içerisinde Kuzey Kıbrıs'ın Türk nüfusunun Türkiye'ye, Rumların da -muhtemelen- Yunanistan'a göç etmesini sağlayarak adayı tamamen Yahudileştirmektir. Böylece para gücüne sahip olan zengin Yahudiler Kıbrıs'a yerleşerek Siyonist İsrail'in karşı kıyısında yeni bir Yahudi bölgesini oluşturacaklar.

Aslında Siyonistlerin bu şekilde arsa almaları, banka kurmaları, binlerce apartman dik-

meleri KKTC'deki yasal prosedüre de uygun değildi. Ama Siyonistler, bu faaliyetlerini yasal boşluklardan faydalanarak, para gücünü de kullanarak gerçekleştirmişlerdir. Siyonistlerin bu sinsi faaliyetleri, KKTC hükûmeti ve Türkiye tarafından bilinmesine rağmen engellenmemiştir. Çünkü ekonomik olarak zor durumda olan hükûmetin, uygulanan ambargo ile daha da zor duruma düşmemek için Siyonist bankerlerin arsa alımlarında bol dolarlı cazip tekliflerine ses çıkarmamışlardır. Bu durumu Kıbrıs Din Görevlileri Sendikası başkanı Mehmet Dere, 2008 yılından itibaren adaya yerleşen İsraili Yahudi sayısının her geçen gün arttığını, Yahudilerin sistematik bir şekilde adanın belirli alanlarında yoğunlaşmaya başladıklarını ve ekonomik getirileri sebebiyle yetkililerin buna göz yumduğunu açıklayarak bu durumu doğrulamaktaydı. Özellikle de 2014 yılında çok sayıda Yahudi'ye KKTC vatandaşlığı verilmesi, Siyonistlerin toprak alımını ve bina inşa etmelerini daha da kolaylaştırmıştır.²

Ukrayna Yahudileri ve CHABAD

CHABAD örgütü, Ukrayna Yahudileri içinde de çok güçlü olup bu ülkedeki zengin oligarkları barındırmaktadır. Örneğin Ukrayna'daki Privat Gurubu kurucusu olan ve Rum yönetimi ile de yakın ilişkisi bulunan oligark İhor Valeriyovych Kolomoysky CHABAD'ı maddi yönden desteklemektedir.

Ukrayna'da Privat Gurubu adına Privat Bank faaliyet göstermektedir. Bu banka hem kara para aklamakta hem de para transferinde illegal para dolaşımını kolaylaştırmaktadır. Bu banka hakkında Ukrayna Merkez Bankası tarafından yurt dışına 5,5 milyar dolar kaçırmaktan dolayı soruşturma açılmıştır. İşte bu banka, 2000'li yılların başlarından itibaren KKTC'de faaliyet göstermeye başlamıştır. Ukrayna'da gösterdiği faaliyetleri daha kolay ve daha yüklü para transferlerini ve kara para aklamalarını KKTC'deki yasal boşluklardan da istifade ederek çok daha kolay bir şekilde gerçekleştirmektedir. Yasal olmayan bu tür faaliyetlerin ayyuka çıkması nedeniyle KKTC merkez Bankası da birkaç yıl önce, kara para aklama vb. şüpheli faaliyetleri nedeniyle bu bankayı denetlemek için müfettiş göndermiş ancak müfettişlere gerekli evraklar verilmemiştir. Merkez Bankası, bunun üzerine polise şikâyetle bulunmuş, banka yetkilileri tutuklanmış ve aleyhlerine dava açılmıştır. Banka müdürü 9 ay hapis cezası alırken banka

da 500 bin TL para cezasına çarptırılmıştır.

Kuvvetle muhtemeldir ki bu banka tarafından Ukrayna'da soruşturulan 5,5 milyar dolar, KKTC'de Chabad-Lubavitch tarikatının, örgütünün organize ettiği, tarikat üyesi Yahudi iş adamlarının yaptığı inşaatlar, arazi ve konut alımları yolu ile aklanmıştır.³

Girne'deki Yahudi Merkezinin Faaliyetleri

2008'den itibaren Haim Azimov tarafından aktif olarak kullanılmaya başlanan Kuzey Kıbrıs Sinagogu ibadethane ve Mossad faaliyetlerinin yanında, Yahudilik merkezi olarak da Kıbrıs Yahudi toplumuna, hayatın her alanında rehberlik etmekteydi. Sinagog, her Şabat⁴ gecesi ve sabahı açık bulundurulmaktaydı. Siyonistler KKTC'de, Sinagogda; Şabat ve bayramlarda yemekler düzenliyor, kaşer⁵ yemekler mevcut ve isteğe göre otellere de gönderiyordu. Merkezde, çocuklara okul öncesi Yahudilik eğitimi sağlanmakta, bire bir çalışma oturumları düzenlenmekte, hastaneler ve cezaevleri ziyaret edilmekte, yetişkin eğitim sınıflarına öncülük edilmekte ve topluma, Yahudi turistlere güvenilir yiyecek tedarik edilmekteydi. Sinagog ve Yahudilik merkezinin tüm aktiviteleri, Haham Akaal R. Chaim Azimov tarafından düzenlenirken bu faaliyetlerde R. Azimov'un en büyük yardımcısı eşi Devora idi.⁶

Chaim Hillel Azimov Kimdir?

KKTC'de, Şabad tarafından hahambaşı ola-

3 Sabahattin İsmail'in 5 Şubat 2024 tarihli yazısı için bkz; <https://www.veryansintv.com/chabad-nedir-kktcde-ne-yapiyor/>

4 Şabat/Şabbat, İbranice "dinlenme, işi bırakma" ve aynı zamanda Yahudilikte ibadet ve dinlenme günü olarak kabul edilen gündür. Kutsal addedilen bir gün olarak bireyin her türlü mesleki işine ara verip kendini ibadet ve Tora (Tevrat) öğrenimi yoluyla Tanrı'ya özgülendirmesi yanında, ruhsal tarafını güçlendirmesinin beklendiği bir gündür.

Şabat günü fiziki güç harcanacak herhangi bir iş yapılması dinen yasaklanmıştır. Bugün; bir tatil günü olmanın ötesinde, manevi anlamda güçlenmeye ve bireyin sıradan bir canlı olmaktan ziyade, ruhunda Tanrısal nitelik parçacıkları taşıyan bir varlık olduğunu hatırlamaya olanak tanıyan ve bunun gereğini yerine getirmeyi esinleyen bir zaman birimi olarak algılanmalıdır. Bkz; <https://www.turkyahudileri.com/index.php/tr/yahudilik/108-sabat>

5 Yahudi geleneğinde helal ve haram kurallar bütününe "kaşerut" denilmektedir. Kaşer sözü, İbranice'den tercümede "uygun olan", "doğru" anlamlarına gelmektedir. Kaşer: Yahudi fıkında yenilebilecek olan yiyecekler verilen addır. Kaşerut ise, helal anlamına gelir. Yenilmesi dinen yasak olan şeylere ise "Terafa" adı verilir. Daha geniş bilgi için bkz; <https://acikerisim.uludag.edu.tr/server/api/core/bitstreams/e3be9df0-aac4-4e2e-8916-d4979d554a8d/content>

6 <https://www.salom.com.tr/arsiv/haber/102984/girne-sinagogunda-ilk-ahnasat-sefer-tora-kutlamasi>

rak tayin edilen Chaim Hillel Azimov, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Berlin'de kurulan 'Chabad Lubavitch Yahudi Merkezinden 19 Şubat 2003 tarihinde mezuniyet sertifikasını (Zeugnis) alan ilk on hahamdan biridir.

Haim Azimov, 2006 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nden KKTC'ye gönderilmiştir. Azimov, KKTC'ye gönderildiği ilk günden itibaren resmî hiçbir sıfatı olmamasına rağmen kendisini, KKTC Yahudi hahambaşı olarak tanıtmış, bu sıfatla siyasilerle ciddi anlamda ilişkiler kurmuş, devlet içerisinde de ciddi anlamda örgütlenme faaliyetleri gerçekleştirmeye başlamıştır. Bu tür faaliyetler, Mehmet Ali Talat'ın cumhurbaşkanı olmasından sonra daha kolay yapılmış, devlet içerisinde de ciddi sızmalar gerçekleştirilmiştir.

Aslında Azimov, ABD tarafından Chabad'ın KKTC'deki yapılanmasının başına geçmek üzere KKTC'ye gönderilmiş, bu nedenle de kendisinden hiçbir destek esirgenmemiştir. Böylece Azimov, KKTC nezdinde hiçbir resmîyeti olmamasına rağmen, 2006-2007 yılları arasında KKTC'ye taşınmış, Girne'de kiraladığı villayı hem ev hem de ibadethane olarak kullanmaya başlamıştır. Denize yakın olan bu geniş villa; örgüt merkezi, ibadet ve toplantı odalarının yanı sıra Azimovlar için yaşam alanlarından oluşmaktadır.

Haim Azimov, 9 Mart 2008'de de sosyal medya hesabından Kuzey Kıbrıs Chabad Evi'nin açıldığını duyurmuştur. Kendi ifadesine göre görevi, Kuzey Kıbrıs'ın Yahudiliğe adanmış ilk merkezini açmaktır. Böylece bu görevini, kayıt ve izin olmadan, ben yaptım oldu misali, yerine getirmiştir. Bu görevini hem ABD'deki Siyonist lobilerin güçlü destek ve yardımıyla hem de Siyonist bankerlerin bavul bavul gönderdiği dolarlarla devam ettirmiştir. 15 sene süresince dinî faaliyetler Girne'deki bu evde yapılmış, kapısına da İbranice "Kuzey Kıbrıs Tüm Yahudilerin Adresi" yazılı tabela asılmıştır. Azimov'un, kurulan veya satın alınan yüzlerce şirket aracılığıyla "İsraillilerin Kıbrıs'ta planlı toprak sahibi olmalarını sağlamış, ayrıca akşamları da MOS-SAD ajanları ile evinde toplantılar gerçekleştirmiştir.⁷

Chabad, Girne Karaoğlanoğlu'nda Yahudi merkezini açmış, Sinagog olarak kullanılmasına hatta Azimov'u hahambaşı olarak göndermesine rağmen, KKTC'yi ayrı bir devlet olarak kabul etmemiştir. Bu nedenle Chabad, ısrarla Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti yerine "Kuzey

Kıbrıs" ifadesini kullanmaktadır. Yani Chabad, KKTC'yi tanımıyor ama kendisine KKTC'nin bütün kapıları açılmakta ve faaliyetlerini kolaylıkla yapabilmektedir. Bu nasıl oluyor, bunu KKTC yetkililerinin bilmemesi mümkün değildir. Peki biliniyor olmasına, Siyonistlerin bu kadar kolay faaliyet göstermelerine -tabiri caizse kuyularını kazıyor olmalarına- rağmen, buna neden müsaade ediliyor? Bunu anlamak zor mu, elbette zor değildir.

Üstelik Azimov, KKTC'de resmî olarak faaliyetlerine başlayan Chabad lideri olarak bütün yurt içi ve yurt dışı toplantılarına Kuzey Kıbrıs'ı temsilen katılmaktaydı. Ama buna rağmen, temsiliyetini KKTC adına değil, Kuzey Kıbrıs adına yapmaktaydı. Nitekim Chabad hahamı Azimov ilk toplantısını 2008 yılında, "Kuzey Kıbrıs Chabad-Lubavitch'in eş direktörü" olarak Brooklyn, N.Y.'de, "Chabad-Lubavitch temsilcileri yıllık konferanslarına" KKTC temsilcisi olarak değil, Kuzey Kıbrıs'ın temsilcisi olarak katılmıştır. KKTC yetkililerinin buna bir tavır koyarak Chabad'ı ve hahambaşı Azimov'un faaliyetlerini engelleme ya da tamamen yasaklama yoluna gitmemesi düşündürücüdür. Azimov tarafından KKTC temsiliyetinin kullanılmaması, kendisinden değil, Chabad merkezinden kaynaklanan bir tavidir. Azimov ise merkezin aldığı bu tavra uygun davranmaktadır.

Azimov, aynı zamanda 2019'da kurulan "İslam Ülkeleri Hahamlar Birliği (ARIS)"in de mensubudur.

Azimov'un, KKTC'yi Terk Etmesi

Bir süredir Türkiye'deki bazı programlarda hedef gösterilen Azimov, Hamas'ın 7 Ekim 2023'te İsrail'e saldırısının ardından, güvenlik endişesi yaşadığı, savaş nedeniyle hem Türkiye basınında hakkında çıkan haberler hem de başına bir iş geleceği korkusuyla 5 çocuğu ve eşi ile birlikte önce Limasol'a, ardından da ABD'ye kaçtığı öğrenilmiştir.

Ancak Haim Azimov, kısa bir süre önce KKTC'ye geri dönmüş ve çalışmalarına tekrar başlamıştır. Nitekim KKTC'de Ulusal Birlik Partisi milletvekili Yasemin Öztürk, yaptığımız röportajda, Azimov'un geri döndüğünü ve "Girne'de tabelanın kaldırıldığı yerin kapalı olduğunu ama 200 metre ileride yapılan yüzlerce sitede görevini yapmaya devam ettiğini söylemiştir.

2006-2007 yılları arasında eşi ile birlikte KKTC'ye yerleşen ve 5 çocuğu burada doğan Haham Chaim Azimov, Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşayan Hasidik Yahudi Chabad cemaatinin dinî figürüydü. (Devam Edecek)

⁷ <https://www.kibrisligazetesi.com/ozel-haber-ve-roportajlar/haham-azimov-ulkeyi-terk-etti/>

Senindir Allah'ım

Sonsuz rızık verensin

Safi izz u keremsin

Âlemi döndürensın

Mülk senindir Allah'ım

Kâinat sana muhtaç

Sensin gönüle ilaç

Kalbimizde altın taç

Şan senindir Allah'ım

Bilmeyen seni ilah

Bulmaz kalbinde felah

Sensiz hayatlar berzah

Din senindir Allah'ım

Dilemezsen olmazdık

Âlemlere dolmazdık

Doğru yolu bulmazdık

Kün senindir Allah'ım

Kalem sensiz ne eyler

Yalnız elifba söyler

Dil seninle heceler

İlm senindir Allah'ım

Seni cana söyledik

Sevgini heceledik

İsminle geceledik

Aşk senindir Allah'ım

Hem rabbim hem ilahım

Haddinden çok günahım

Sensiz dinmez bu ahım

Af senindir Allah'ım

Taşkın ÖNEL

